

۱۷

۷۹۵

س



سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران



در دفتر کتب کتابخانه ملی
 بشماره
 ثبت گردید ۱۷۷۹۵



آیه کریمه فی قال جانبک اونیایند ورون ورون باغل صوله حقیق تارچه

کمن پس بماند آنطرف رودخانه اشتراک از انوش به بند بعد پناه پیر با خدا

در این آیه کلمه اونیایند ورون ورون باغل صوله حقیق تارچه
در این آیه کلمه اونیایند ورون ورون باغل صوله حقیق تارچه
در این آیه کلمه اونیایند ورون ورون باغل صوله حقیق تارچه
در این آیه کلمه اونیایند ورون ورون باغل صوله حقیق تارچه
در این آیه کلمه اونیایند ورون ورون باغل صوله حقیق تارچه
در این آیه کلمه اونیایند ورون ورون باغل صوله حقیق تارچه
در این آیه کلمه اونیایند ورون ورون باغل صوله حقیق تارچه
در این آیه کلمه اونیایند ورون ورون باغل صوله حقیق تارچه
در این آیه کلمه اونیایند ورون ورون باغل صوله حقیق تارچه
در این آیه کلمه اونیایند ورون ورون باغل صوله حقیق تارچه

همه بخش ورماسون کو ورماسون لافتر

جمع را بالفظ و مکی ورماسون لرا

پس مخاطب با ما یعنی مکی ورماسون

تثنی که جمش پور جو ورماسون یعنی شما

ورمیم یعنی بر کو با غیر بر کو ورمیم

کرمیم اولی با جرمیم شما

فی الحکد

جد وکل جماعتنا امدا لبک فرجنا و بالفظ

بافتر فی تا مل برهین منوال دان

مثل ورمادی نزد بکر باز غایب

در این آیه کلمه اونیایند ورون ورون باغل صوله حقیق تارچه
در این آیه کلمه اونیایند ورون ورون باغل صوله حقیق تارچه
در این آیه کلمه اونیایند ورون ورون باغل صوله حقیق تارچه
در این آیه کلمه اونیایند ورون ورون باغل صوله حقیق تارچه
در این آیه کلمه اونیایند ورون ورون باغل صوله حقیق تارچه
در این آیه کلمه اونیایند ورون ورون باغل صوله حقیق تارچه
در این آیه کلمه اونیایند ورون ورون باغل صوله حقیق تارچه
در این آیه کلمه اونیایند ورون ورون باغل صوله حقیق تارچه
در این آیه کلمه اونیایند ورون ورون باغل صوله حقیق تارچه
در این آیه کلمه اونیایند ورون ورون باغل صوله حقیق تارچه



ایچم از دخی ناندرد استیم اوز کاری شایا لافن اوز قارد اوز اوز اوز اوز

اندروغم خوم رایسوزد پروغم دکر از با سید روسخ سکتم جاناسوا عهاسوا

فانما نکر از بن لطفین
و فخر بن بن لطفین
عزیزه او بعد از خفا
بالصفتی و لسانی بالکجا
کلاف الفرة و لسانی
تخصیصها مع بالاستقبال
و الباع و الحان و لسانی

فی الاستفهام

فعل استفهام چون مستقبل است لادربین
لفظ می زاید شده مثل و داری هکذا
باقیش قدر ناممل کندارد عسری
کل این منظومه کو خواهی بدانی جا بجا

فی الیه التفرغ

ز بحر دمل ایچر نوا بخیز
بحر تقارب نظر کن تو نیز
فَعَوَّكَ فَعَوَّكَ فَعَوَّكَ
ز لعل لبک مثل کوهر بریز

انما لا تفرغ علی شطوط
علی ان لا علوا هم بعده
فی اختیار خلاف الفرة
و الباع و لسانی و لسانی
تفع بعد لطف و بعد
شش فخر و لسانی و لسانی
لشکو الا فخر و لسانی
امثال التناهی و لسانی

ان را در بالا و لسانی
بیا رفت علی ان و لسانی
بعد از ان و لسانی
خبر از ان و لسانی
و لسانی و لسانی
و لسانی و لسانی
و لسانی و لسانی

قارملا

فَالْفَوْاقِصِبِ كَيْتُ ذَا خُكُلُورِ سَوَاقَانِيَا اِنْكَلَبِي كَمَا فَا كُزْنُ كَنْدَنَهْ بِلْد

شبهه قاضی رومده راضی می آید تو آقا من آقا کا و مارا که بدوشد ده پیداراجه ملد

ایجاد اصطلاح علمای
در بیان اصطلاح علمای
که در بیان اصطلاح علمای
از کلمات و عبارات
است در اصطلاح علمای
ان لغت یعنی لغت
در بیان اصطلاح علمای

فِي الْبَحْرِ الْهَلَكُ

بَا زَكُوْبِم مَجْرُوْمِي مَلِ الْبَحْرِيْنِيَا جُوْنِكِهْ بِنِ بَرْفَلْ كَالْمَرْهِيْ لِيَا

فَا عِلَاتُ فَا عِلَاتُ فَا عِلَاتُ فَا عِلَاتُ

خَيْرَازِ مَجْرُوْمِي تَقَارِبْ كَرْتُو بَرَكْدِي دَوَان

اِي قَمَرِ بَاغِيْشْ مَطْرُوْ كُنْ شَارُوْ بِلْدُوْشِدْ

بُولُوْشْ اَبْرُوْ قَارِ بَرْفُوْ بَرْفُوْ مِيْنِ كُوْلَانَا

بَاغِ رُوْغِيْنِ بَاغِيْشْ جَرِيْ مَجْرُوْمِي رَحِيْشْ

اَدِيْ بَلْعِيْدُوْ قُوْنِ بَطِيْخُوْ قَارِ بَرْفُوْ هِنْدُوْ

اَصْتِهْ اُوْدِ فُلُقِلْ اُوْمَرِ اِنْكُوْرِ صَالِحُوْمِ خُوْشِيْشْ

بُوْزِيْجُوْ دِيْجَالِ مَرْنَا دُوْزِيْشْ بَكِهْ كَلَانِ

این عبارت از کلماتی است
از کلمات و عبارات
بعضی از آنها با بعضی دیگر
دو به یک می آید که کلام
در این است که چنانچه بدین
در این عبارت است
این عبارت از کلماتی است
از کلمات و عبارات
بعضی از آنها با بعضی دیگر
دو به یک می آید که کلام
در این است که چنانچه بدین
در این عبارت است

مضاف است از کلمات و عبارات
از کلمات و عبارات
بعضی از آنها با بعضی دیگر
دو به یک می آید که کلام
در این است که چنانچه بدین
در این عبارت است

اَفَادِيْكَ سُرِّيْهِ بِالْغِ الْيَسِيْنِ كَوْنِ صُوُوْقِ صُوُوْقِ وَرَارِ

اَفَاكُشْتِ بَرَانِ بَدْرَه بَرَانِ بَدْرَه بَاهِرَه بَاهِرَه كَوْنِشِ رَايَاكُ سَرْدِ مِيْرَنْدِ

وَقَدْ سَمِعْتُكَ بِرَحْمَتِكَ يَا رَحْمَتُكَ يَا رَحْمَتُكَ يَا رَحْمَتُكَ
وَقَدْ سَمِعْتُكَ بِرَحْمَتِكَ يَا رَحْمَتُكَ يَا رَحْمَتُكَ يَا رَحْمَتُكَ

۱۷

قُوْزَكُوْزُوْ بَعْدَا كُنْدُوْ اَزْ يَا جُوْ دُوْجِيْ بَرِيْجِ

صَا اُجُوْشْنِ بُوْزِيَا هَا بَفَرُوشِ اَزْ زَانِ كَهْ كَرَانِ

حَبُوَابِهْ مَرَجِيْ عَدَسْ بُوْ اَلْمَايْ سَبَبِ مَهْنِ

بُوْ كُوْجِيْ زُوْ دَكْ قُوْزُوْ كَشْكُ اِحْصِيْ اَتَكَلْ كُوْزِيَا

دَارْتِ بَكْشِ نَارِيْجِيْ بَقُوْ اُوْنِ اَرْدِ دَكِرْمَانِ نَا سَا

اُوْدِيْنِ هَبْمِهْ نَابَنْدِ سُوْخَنْ حَسْ دُوْهْ وَتِلْدُوْغَانِ

دُوْشِ بَكِيْرِ نَا غَلَا بِيْرَبَنْدِ بَرْتِ نَابَرِيْجِيْ اُوْلَدِيْ كَشِ

نَا شُوْاَنْدِشْ وَ دَا مَزِيْ خُوْمَبِيْلِ خُوْشَانِ

بِيْرِيْشْ اَلَكْ شَلْبَانِ سُوْكْ شِيْجِ وَ دَوَكْ تَبْرِ

قُوْزُخْ بِنَرَسْ كِيْجِ بَرَكْذَرِ جُرْيَاوْ كِيْ صُوْخِ

وَقَدْ سَمِعْتُكَ بِرَحْمَتِكَ يَا رَحْمَتُكَ
وَقَدْ سَمِعْتُكَ بِرَحْمَتِكَ يَا رَحْمَتُكَ
وَقَدْ سَمِعْتُكَ بِرَحْمَتِكَ يَا رَحْمَتُكَ
وَقَدْ سَمِعْتُكَ بِرَحْمَتِكَ يَا رَحْمَتُكَ

وَقَدْ سَمِعْتُكَ بِرَحْمَتِكَ يَا رَحْمَتُكَ
وَقَدْ سَمِعْتُكَ بِرَحْمَتِكَ يَا رَحْمَتُكَ
وَقَدْ سَمِعْتُكَ بِرَحْمَتِكَ يَا رَحْمَتُكَ
وَقَدْ سَمِعْتُكَ بِرَحْمَتِكَ يَا رَحْمَتُكَ



سَيُؤْتِيهِمُ إِنَّا نَعْلَمُ مَا تُخَوِّفُكَ قُوَّةَ وَفَضْلَ وَرُوحَ بُولَدِ بُولَدِ بُولَدِ بُولَدِ

ترا به همت باور کنم یا مرعا به دوش خوشت را خسته بدانی رفیقت را مرده بدانی

مبدأ از افعال مضاف و موصوفه
در بعضی از مواضع جمله
باید از افعال مضاف و موصوفه
مصافیه مصافیه
بجمله ای که از آنک
مصافیه مصافیه
لفظ در اثر است مضاف و موصوفه
میباشد از الفاظ لفظ و هم
به اینها میگویند در اینجا باید دانست
که اینها

مجلس اول
والا انك در خدمت
نایب میرزا
چون در کمال
خدمت و استقامت

فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ
وَعَدَّ الْأَوَّلِينَ
وَلَا يَمُنُّ إِلَّا بِالْغَيْبِ
وَلَا يَخْشَى إِلَّا اللَّهَ
وَلَا يَتَّبِعُ إِلَّا مَا يُرِيدُ
وَلَا يُفْعَلُ إِلَّا بِإِذْنِهِ
وَلَا يُفْعَلُ إِلَّا بِإِذْنِهِ
وَلَا يُفْعَلُ إِلَّا بِإِذْنِهِ

بسم الله الرحمن الرحيم
الحمد لله رب العالمين
والصلاة والسلام على
سيدنا محمد وآله الطيبين
الطاهرين

هَامُو كَلْدَ كَلْهَم جَاءَ
 سَنُونِ اِيْحَن لَاجَلَكِ كَرَمَنْ
 اُونُونِ اِيْحَن لَاجَلَه نِيْجَه
 سِرِنِ اِيْحَن لَاجَلَكُم دَفِي
 اِيْحُونِ كِيْحَن كِيْ اِيْضَا
 وَارَلَقُ الْوَجُوْ بُوْغَلَقُ عَدُ
 وَارَلَقُ اِيْحَلْ هَاچَا مَلِيْ
 سَن بُوْغَا نَا مَكْنِ نَوَاهَا
 مَهَا كِيْ دِرِيْنِ اِيْرَتَمَشِيْ قُلْ

فی سکر الرطل

در بیان این که در میان ما و ایشان
استقامت است و خیریت

كُوجِكْ سُونْدُ اِدِكْ تَكْمُرْ جُو خَبَكْ اَزْمَكْدَنْ قُوْبُرْ بَاغْشَا شُوْ اَكْ سَا لُوْرْ

راستی عرفا عجبش تمام میشود بر خوردن از کم خوردن میکند از دروغن بر دروغن مخلوط میشود بمقدور

ان
لفظ لكل
التي تسمى
بالتام
باعتبارها
كان مضافا
اعل معناه
لفظ الرابع
في قوله
الكوفي وكل
التي تسمى

بِوَحْصٍ مِّنْ رَبِّكَ فِي السَّمَاءِ هَامِصٌ أَمَّا رُكُلُكَ رُكُنٌ

بوی سینگ کردن شکفتن فاخته نوک پر

هَمَّ الْبَاغُ آلَ نَابُودٍ ذَرَسَا مَفْهُومُكَ مَوْ

باغچه سارود و بون و بونی قوشا مال کمر

بَارِئًا انكشائب قول بازو فوج ^۹التد

دُش سېنگه اوزور دوتاق ناخن آر شهر

ان ایضاً فار استو بایشل اخضر کوک کبو

خَالِ خَالِي بُوْزِ رَمَادِ قَبْرِ اَحْمَدِكَ زُوْ

خبر ان اهو بخور ماکی انفرش ملچک مکن

بچه کنجناک اوت با تپو جند اشک مهره

وَأَكْلًا كَسَنَ وَنَفْسًا
عَفِيفًا بِمَا زَاوَاهُ
كَانَتْ كَلْبَيْنِ وَشَا بَيْنَ عَرَاكَا

اسم الاخرى فعل فلان
من الرقة والتمعة نماز
منها مثل فوق و فوق
منها موی و
فالاول اسم بفتح
الفارسية بالبر
فعل بمعنى
كلاني بهاد والاع
مدرسة

خطه عالی قاضی

در الوان و غیره کشید
اول حرف الف که با یاء
باید ساختن را که در
واژ کلمه می باشد
می باشد

الْحِجِّي قَوْشُكَ دُشْدُكَ اَكْرَى وَلَوْ بَلَا اَوْ تَوْرَانِ عَاوَانْدِ اَوْ غُورِ غُورِ

گیرنده مرغها منتقارش کج میشود چنین شسته از زبان سردایمده میشود

سنگی از غم پیش باری
چو تورا است بیک گفت غبار
کامینه و لکن بار اول اندر
نیود او و یقون شاد است
ناموس و فوجی بیارنده
بسیار کلام است آن را اهل
و پیروی اینان است

دَام نَامُ و دَامِحِي چَكِه دَامِجِلَك چَكِه كَر

الدِّمِ بَرَقِ چَاچَد زَدَ كَلِكِ بَاغَشِ اَمَطَرِ

سِنْدَك شَلَا پَرِشَكِت اَحَكُصُو چَاكُشَدَاب

چَاوَرَنَدَك دُنَدَك بَرَكِتِ الشَّاسِ زِ پَرُوَرِ

دُشَكِه اَوَد كَر اَقَادَش مَانِدُ مَلَبُو اَو

هَمَرِ اَوَلَه هَر چِه بَاشَد قُورُجُكُ مَانِش

مَانِجَان كَاپَم زَوَه بَاغَلَا قَلِج بَرَكِنْدَتِغ

اَوَقِ بَاغَشَك نَبَرَايِد چَكِ بَكشِ قَالِكَا

اَنْ مَبِنْدَا تَوَلَا اِمَضَا قَوْبِنَه صُكُحُف كُن

بَانَش كَلِش مَرُود قَايِقَايِ دَرِكِد

سان بیدار شود از کیم
از حرف باز بماند و کیم
باشود در حرف او و کیم
بسیار کلام است آن را اهل
و پیروی اینان است
فرد نظامت در کانت
فرد نظامت در کانت
فرد نظامت در کانت

در کیم قول بیاورد و کیم
شود و کیم و کیم و کیم
و کیم و کیم و کیم و کیم
و کیم و کیم و کیم و کیم

قَوْلُكَ قَوْزِينَ اِذَا وَلُوْزُ قِيْدَكَ قَوْزِينَ جَوْفَدُ بِنِي كَوِي

از دست بلند کن که باشد از پا بلند کن بسیار است استنیم بخور

استنیم بخور از دست بلند کن که باشد از پا بلند کن بسیار است استنیم بخور

فِيْغَنَّاغْ خَاكِبَنَهْ خِيْغَالْ نَوْغِيْ زَاثَرْ خِيْغَر

کز اولند قزمنه بر برق چشم باشد سُرخ تر

ی خِئِلْ خور کاچی بِشِشْ نِجَهْ صُتْنِ بَالِیْنِ

نَاوَرْدِنْ بِنْكَافْ هَبْهْ بَالْطَا اَمْلِنْ بَانَبَر

خوردن کاه منزل مانند صاحب مست غم

اِرْجُ وِشْکِدْ مِنْ بَرِغْتْ شَاکُوْتْ بَر

بَاشِیْ اِچْوَ کِشَادْ کَرِیْنِ اِخْلُشْوَ قَوْخُولْغِدْ سَرَا قَوْشَا فَا جَا

اُصُوْرَاقْ کُوْرْکُوْتْ دِیْزْدَاشَاقْ خَاپَهْ صِیْجْ بَرِیْنِ

اَشْ صُوْرُکْ نَاشِدْ نِیْجْ کَهْ حَاکْ لُوْشْ سِیْکْ فِکْکَرْ



موسسه

کتابخانه

تاریخ

بادش گاه کن دخترش را بخیر بختش نگاه کن که با شش را بخیر بادش کردید و در حث را دخترش سناح بساچ میگرد

خود غبار
باری بل و غبار
در باغستان طبعی ندارد
این سببها التخلک
ار و با یغور را خیمه
باز جباب هم بود
الحکم هم میزند
نمود و در ساعت
هم کشید و کشید
دوین دانگاه
بار و کس و کشید
کس و کشید

٢

مَعَا عَلَن مَعَالَت مَعَا عَلَن مَعَا عَلَن

قَالَيْنِ ضَخِيمُ كُونُكَ نَافِ كَوْزُوكِ دَامَاد

اَوَاخِرِي فَاَمْرًا كَامِدًا سَوِيْدًا كَثِيْفًا شَادِدًا

مَحْمَدًا طِفْلًا اِكْرَامًا قَوْلًا يَنْبَغُ بِكَ لِي وَنَوْعُ كَرَمٍ

صَلِّ امَّا شَرِّكَدْ صِلِّ وَ اَمِنْ كِه طِفْلِ مَضْمَعِ

بَلَّكَ دُرَّتِي قَدْ بَلَكَ نَوَى مَهْ

روغن داغ کرد
با شیر یا با عسل
روغن خالص و قد شمس
روغن بومل و روغن
منه چوک و روغن
سنگد و زیت
طفال
فی کل مع اندام حاضر
مصدر سلیم
الانفاط انطام فی اندام

البحر الهادي في فنون
احاد لغات عبرانية و
معناها بالعربية في اللسان
و القلب والواحد و بالتركية
ذلل و اولك و غير
ربان لغات شتى بيان

دود و نمیده است که بار
 کوه بانه اتحاد
 کا علان او
 است که در صفا
 لغت یعنی از
 بی حجت

بُوَ كَلَامُ فَرْزَانِ غُلَامَانِ فَا جُ بَمَثَرِ كَرْنَدِه بَاشَرِ اشَاعَه زَكَر

این خنده یک کریر را دارد در حث میوه آورد سرا پایین می دوزد

است از قصد سوزان
بهر فاست قاتل سوزی
در الحظ است که اشاره
بهر فاست قاتل سوزی
بهر فاست قاتل سوزی
بهر فاست قاتل سوزی
بهر فاست قاتل سوزی
بهر فاست قاتل سوزی

بَابُكَ هُنْ بَشَدِه اَوْدَن اَرْتِی بَهَر شکار

اَوْ قَانْدِی تَبَر بِنْدَاخْت اَوْجِی اِی صَبَا

کَن اَوْرَقَه ظَهْر تَقَارَقَه جَهْد قَالِدُ بَمَانَد

اَلِیْکَ عَصَر کَرکَ مُصْرَف قَوْبِکَ نَهَاد

کَلَوْنِسْ اَمَد کَل اَوْتُوْر بِنَابَشِن

دَوَقْلَن اَز غَم وَ غَصَه قُوْتَار بَکَر اَزَاد

سُوْرِش مِیْرِش سُرْنَمَه مِیْرِش سَوْلَه نِکُو

کَه هَرَنه اَوْلَد اَوْلَه اِی هَر اِنچه نَاد اَبَاد

بَدِ طَحْیَلِی بُو اَبَل خُوْر د غَلَه دَا مَال

اَوْتَق اَلْوَبْدِ حَکِرَکَه زَنَاد کَشَنه جَرَاد

است از قصد سوزان
بهر فاست قاتل سوزی
در الحظ است که اشاره
بهر فاست قاتل سوزی
بهر فاست قاتل سوزی
بهر فاست قاتل سوزی
بهر فاست قاتل سوزی
بهر فاست قاتل سوزی

است از قصد سوزان
بهر فاست قاتل سوزی
در الحظ است که اشاره
بهر فاست قاتل سوزی
بهر فاست قاتل سوزی
بهر فاست قاتل سوزی
بهر فاست قاتل سوزی
بهر فاست قاتل سوزی



کَلَن غَلَط است
بهر فاست قاتل سوزی
در الحظ است که اشاره
بهر فاست قاتل سوزی
بهر فاست قاتل سوزی
بهر فاست قاتل سوزی
بهر فاست قاتل سوزی
بهر فاست قاتل سوزی

آو غزی اکثری دالک ثانی جوته کدن اوکرتی نانشور

دین کج را از پشت بشاس تخم رنده کاواز چشم شناخته میشود



و چون ارکان این سه جبر از اجزای مختلفه است و از اجزای مختلفه است و از اجزای مختلفه است

دگر سیدان دنداشکن	چشماتلنکی وز بون
چقیرتی چرخ دانه کن	یانوق بنبه اشکار
قوزا کلوز جهر چرخ	ایک جریر و با صدیج
ایلیک زبر و صناخ	اورقاج اوزانما پورنا
دینه هم جم دمود	وردی مایق داد مبر
طوخی بناف نیک بند	گن کپسوی پوشد سوکی ناز
حور مین ساچن تابنده	اوزن ناید مین کینه
برنمش پوشیده نفیس	بزه قوشی برماشت اجار
سوک فخره داخی دگر	کل غریمن نانی مکر
ای چیدی بر نشد	اندوتک اندر عشار

و از فوکل آغاز کرده بر مغان
چشم نماید طول باشد و اگر از
لی بند کرده بر فوکل نماید
مید بود و اگر عین آغاز کرده
بر مغان نماید و گویند که
عین فوکل مغان عین فوکل



و چون ارکان این سه جبر از اجزای مختلفه است و از اجزای مختلفه است و از اجزای مختلفه است

باشند بر لماز کز وایج یاخته باخ دالان مان توو خرد

سرت یک بشود چشت واکن خوب نگاه کن از عتب انداز بوج یا بخورد

نصف بوز نصف بوز نصف بوز نصف بوز
 نصف بوز نصف بوز نصف بوز نصف بوز
 نصف بوز نصف بوز نصف بوز نصف بوز
 نصف بوز نصف بوز نصف بوز نصف بوز

۳۹

پاس و بجز میدان زند	سیراش رفیق اخلاص الد
بوزوشدیلو کردند جند	کدرو تو اقر با وفاد
کندیم کنده رفتیم بده	بوی پیرون این بزم بده
بوزج و رینه قرضیم بد	طوقوز من التون هه
انبوز بوز کز بوز	پچین چاقی وقت رو
قورخا من کد یرو	برفانه جی شورستگا
بن دو کلم می ای الش	دکن کز باغلا
کچیند کچینی شکست	کلدی قراغ آمد ککا
انداند ارخ او جشجو	آله اقا ج دد ج
چوخاشید بشارخو	بوکلندیلو کز اندینا



این بزم را در این روز بخور
 در روز پنجشنبه
 در روز جمعه
 در روز شنبه
 در روز یکشنبه
 در روز دوشنبه
 در روز سه شنبه
 در روز چهارشنبه

بوکلندیلو

این بزم را در این روز بخور
 در روز پنجشنبه
 در روز جمعه
 در روز شنبه
 در روز یکشنبه
 در روز دوشنبه
 در روز سه شنبه
 در روز چهارشنبه

اور قایا غیلدی قیر سکه دیپر کم کینم کن ایشد



بنام خداوند
موفق اینست

قالبه به برین
صلی باری ابرین
بال برین

بدری نقطین و نفاذ

کدی و وزیر و وزیر

که از وی غالبی
سکندر بدو

که نای بیاید

در طهران کدوون

سید

Handwritten text in Arabic script, likely a signature or date, located at the bottom of the page.

برای

و اگر کسی که
از نون سکنه

شیر

بایستد و در ظاهر بمبار
از کافران ظاهر بشد

و معطی

خلاف شدنی است

والتاريخ

چو خفیفی پُر غلغلہ	پا پا ق بوزک هر وکله
ویدیش صحت دادر فشا	بردی بر شد زلفه
اوزدن زرد دالان بکر	خند بلند الجافیک
داغلند اند کو فشا	النونده ات زپرس
ماش اغزی سکر شد	چو خلی سوق بیجا
باید میاود سوند فشا	آلی کیتی پنجاه مرد
اسیک کرو ارفی زبا	سوند بلز کشتک شتا
دوتمش کوفه طو و غبا	وردیم بله دادر بیاد
اولش نیشکن کشته لیز	صوبن تکه البش میر
دولد کوز برکن بیاد	چو قلیج زاد بیجا چن

و کلامی و فنی و
فنی روی و آمدی و
خوردی و در بیان
این با بیان و شکر
ثبت است در خط
و ساقط است
نقطه مثل کلمه
و کلمه و کلمه

ما تسمى ناز انكم قور دولدو اناسين قيمزاشي كنه دانه قلده

سرمد را بشکاف بدامنم کرد و پر کن بی پدر در دست شده کارش باز بجهان آمد

پایانی و در جای خود
نخستین باب اما اهل کیدان
در غالب جاها با اترک
مؤلفه در مقدمه ایشان
مضاف الیه مثل کسی
از ایشان برسد که اخیر
کست با اصطلاح معروف
نویسندگان

کدیر کنه رفتی قنار	نای عرصی افزودن
سکن زاد غار چیر بشا	افا حید بند زودار
طاشخا ذاق صدع الصفا	انجد من کردی حفا
با خداله بنکر بر قفا	کورمنداش بن چیل کلا
قصه کند و کرد و خور	قازماق نه نک شاخ

اول مذکور است یعنی
آب جالغوشه بوشن
و اداضافه شده باشد
بهی درمانی و در سالی
مضاف الیه و مع هر دو
باضافه

بسم الله الرحمن الرحيم
 الحمد لله الذي هدانا لهذا
 الذي كنا لنهتدي لہ
 الا العاطفين الذين
 لا فرق في الاضافه
 مثل عبد خال الدار
 ذكرته اضافہ لا یست
 کہ این اضافہ را کہ
 اگر اعلیٰ التوفیق

ما بئنه نلکی فالداسنده قوی بسون بونجی سنی اولی انک اولی

مخواب رو باهرا در سایه اش بگذار بخورد در نده ترا مرده کاو با شیر شود

بئنه نلکی فالداسنده قوی بسون بونجی سنی اولی انک اولی

۴۷

سوک کن خراب نیک بد	باند بسوزان بان بسو
پوله فوت کن اصونکو	قونکن بوک بگذارنا
بمنکن مثال من	دولذراغز پرکن هز
بنمچن از برای من	صاخلاکین نکاهدا
نر دا باو مکر دا بخود	کلباشنه مثلبر
قوی باشه نه بر سر	در کل جانا شدعبا

البی القمل

لبس لانا الاماسی بخور	سوی لبته فی لفظ ترکی کرد
فا علات فا علات فا علات	
ونج کنج اود هنیئا لک نکاهل جلدنیش	

البی القمل البی القمل البی القمل البی القمل البی القمل

چاپخانه جانیقوشی ات اوزکن کت اوزکن

رودخانه رشک رودخانه رامرغش اس مال دیکری کون مال دیکری

چقار تله ییگنده
ام است از صدر بود
عشق کن را با شوق
مقدم کی با شوق
باری برون
صد بلبل
نی بالاسر علم است از برای
فخارینباش

بوخارباش صد مجلس اشاغانباش کشرکن

سن یوئور یغنه یغنه کلینا اکلن بیلش

اناد فهمید اوکن نادگیر انا بفهم

انادیم فهمیدو گلزاروکه نامد بیلش

کولانوب پنهاز شه وارلوعنی نوقصو فقیر

قالک حاج مانداو کرسنه مانداو کرسنه

کناشوب خیاره کرده قوزانوب خواسته

وازاو کیده دوکک هکت ز قلم طیش

چانلاندک دن یازد صیچر صوبق ریدک

توکلی علی مرد و مودار یغ سبل شکار

عشق یغنی از مودون
انادی فصل طایفه
صد بلبل
اوکن انا
لوک کرم

صد مع
فانار و ق
اوک
یکبند
و ق

و ق
صوفی و صوفی
نهی



کتابخانه

مِنَارِکَ خَرَجِیْ مَحْمَدِیْنَ هَلْ یَلُوْزُ بِرَدَن کُتُبُکَ جَمُوْ

بر مناره خورشید پروان نیامده چنان میدانند که از زمین قاریح پروان آمده

تاریخ
تذکرہ الابرار و فضیلا
سقاں و اشراف
کتاب

فاضل علی

مجلس مجمع فخر راجی
کتاب فیض المستوفی
و بدون باب ماضی و مستقبل
شک الکتاب

که از دست حق نگردد
چنانچه در کتب میگویند
که غلامی قرعنی خنک
گفت ایامم به بیک
که اشتبا مع من البقر
یعنی گوزید

غاریم دَوْلَتِ بِلینِ اشکم شد پرمبار
 اَصْوَحُّنْ قافاق کوزمدا بد پیش
 حکمته باتما نیارم کن بکین بکین
 بکیر بلوون ^{بلوون} پور ^{تومچوری} بکیر مین
 اولچیت اوستنارم کزن بن بزرع ونیم
 کدمه والدان ^{فانشردن} نورازیت قشردن زینش
 اوشورک چایید دودک بینه شد قاطی غلیظ
 برازاجق ملک کنی چور کفاتوقی نامخوزیش
 بوج المده مینت رشم که زادما چیر ^{مین}
 قالمش بن اوزاشمیدک ماند امدنکار خویش



اَز اَخْلَوتِ نِلْکِی بَک مَاشِنَه بَاشِنَه جَعَدِ اَوْجَلَع بَاشِنَه

بِیَان خالی روباہ بزرگ بیاکنان بیاکنان روت تاسرا و جاتی

نَفِیض نَفِیض بَک بَک رَیاض رَیاض بَک بَک مَاشِنَه بَاشِنَه جَعَدِ اَوْجَلَع بَاشِنَه

بَک بَک بَک بَک بَک بَک

بَک بَک بَک بَک بَک بَک

شاکلا



عالمی کتابخانه

فی البحر الخفیف

کود ماز نهر ثا بملک سہما	نظم بحر خفیف و انشا
فا علالت و مفا علن فعلا	کو بجوانی تو ابقر شند لفا
کلہ خند او نیاد نازید	اشاغا ز پرو و خواریا
اغلا کو نیکوز اللہ کر	پوز کی استبد بکینی و لخوا
شیکہ بینک مخو و سرتو	سندا دارنا نو سچینی
دار سہر بہر تو نلوغ نا	چہ اشق نور تاب کر نیدا
بن اتو دیم یعنی کہ کردہ	سنا پارسن تو مہکینی
قبو لیشکل چور وک پوسد	اغو تلخ و پوان خالی
بکنور سن ہمی پسند تو	صولک پورہ کت شالا

بیشتر از آنکه جانماز بر این روز بخواند قرآن الدجّه ای را تار

کره را و پیش بگوشت نبرد میگوید بوسیده که را تا بهم زنی بویش زیاد میشود

بوسیده جانماز بر این روز بخواند قرآن الدجّه ای را تار کره را و پیش بگوشت نبرد میگوید بوسیده که را تا بهم زنی بویش زیاد میشود

شیران خاکشی و از و امقل	بهر بولاری بخورد تو اینها را
اگر نورس دلش هم بخورد	بوز و شور سن تو صیکنی عوا
بولا شوب کزلن هم خورد	چشمها او نان بکن تو حیا
یکداول دود شوتا نشنا	قویتی همتا ستر شما بر ما
کیم پوشید اکنه در	اچدک نوشید سیمک الکا
پنی صاحبش بیه حیا	وزمنا جاق نمید اصد
ایمیش قو خمش کندید	چینه دنی قوجا یک ایا
کیز کلوزم بروهی ایم	انداسون تار به قسم مجدا
صال بیندا از د عفت	سخر صدا کلیری بیایانجا
کولی با چشم کفر اولدند	کودنی کز سبز و بدنا بینا

بوسیده جانماز بر این روز بخواند قرآن الدجّه ای را تار کره را و پیش بگوشت نبرد میگوید بوسیده که را تا بهم زنی بویش زیاد میشود

بوسیده جانماز بر این روز بخواند قرآن الدجّه ای را تار کره را و پیش بگوشت نبرد میگوید بوسیده که را تا بهم زنی بویش زیاد میشود

يَنْبُوْجِيْنُ اَقْ اَيْتْدَانِ اجْتِيْ كَلُوْر اَيْلَا نُوْرَانِ الْاِيَانِدِ قُوْر خَارِ

چینه دارا از سگ سفید سر آید مار زن از رستم از سگ و از سگ می رسد

دینارست و قتلیدی
 کشتیاق انرا بقول شیخ
 رحمه الله و بگویم نوار طاق
 بیجانی بی لبیکه خدروی
 اعظم عظمی کللی
 طالب علی از اهل العروج
 از فرودین بعضی از کتب
 مقدسات را اندوخت
 و در این کتب کلمات
 و کلمات را در این کتب
 و کلمات را در این کتب
 و کلمات را در این کتب

بنام خداوند
تغیر کلمات گفت
گفته است گفت منم
چرا انتقاد دارد و این
نظم به نام شهر
سازان بان بود بر کی
افزود که عرب طوطی
لغی و یک اندر معلوم
شد که سه گونه است اینجا
و معنی او از آن که چون
آورد یعنی سکه است
همین

دَوَدِکَ بِاشْمَاقِ اَوُکُفْتَنَاقَا	چَالِشَرِّ سَانِیْ مِنْکِشِیْ اَبَا
بَلَدِ دَانَتْ بِلَهِنِ نَادَا	بِلَهِنِ کِهَرْدَانْدَاوُ بِلَهِنِ دَانَا
بَاخْدَالُوو نَنگَا کُرْجَغَفَت	کُورُ نَوَارْدِنِ هَسْتِه وَانْدَا
عَاجِ اَکِیْلُو کُوسَنَه بَطَان	کُوکِ اَشِکَلُو تَوْمَنْدُ خَر هَا
اَوُپَا اَیْکِی بَعْنِی نَانِ جُون	عَاجِ بَرِ کَشَنَه مِنْجُودُو خِلَا
عَاجِ کُوسَنَه قُوتُخِ سَرِشَاپَر	فَالِدِکَ بِالْقُوزِ مَانْدَاوَتَهَا
عَازِ مَانُوذِ کُوشَنَه بِجَشَم	عَاذِ دُوشِ زَانْدِ کُفَرِ
هَرَنَه دُیْکُونِ قُوتِ هَرَجِیْ کُوتِ	وَرِ مَاقِیْ دَا دَنَشِ بِجَشَمِ
هَرِ اَیْکِی مَانِدُ هَرِ دُیْکُونِ	مِثْلِ یَبُوقِ بَعْنِی وَ اَلله
اَنْدَا چَاقِ بِلَهِنِ بَرِ خُودِ	بِجَلَالِه عِبَتْ تَجْمَنْدُ جَرَا

علم بر کلاوت شد اکابر پیش بود داری خود ازادی و خود ازاد است بدین معنی بود ای ارباب علم که در دستم دو کتابی است یکی بای ارباب علم و دیگری بای ارباب قدرت

تَرَكَ دَنَالَوِي اِيْلَكُ كُرْدِي دَوْلَا شَدِي

سرکین چین دستهایش ابریشم دید بهم بی سید

دانی که در چین غلامی بود و در دین
و کمالی که در دین غلامی بود و در دین
و کمالی که در دین غلامی بود و در دین
و کمالی که در دین غلامی بود و در دین

بَنَسْتَن اِسْتَر تَوَاخُوْم	اِسْتَمَ كُنْجِي مَحْوَا تَوْمَا
كُولَك دَشْدَك بَرْد لَه افْتَا	كِد جَكْنِر مَحِي وَ بَد شَمَا
اَبَلَه قَتِغِرَق مَكُورِيَا	فَالِه بَرَسِيَز مَانْدَاوِيَا
قَرْدَانِيْمَن تَوِي بَرْد مَن	اَبَلَه بَرَسِيَز كَرِه بَرْدِيَا
فَا تَمَاقِيْمَن بَرَاي خَوِيْد	كُولَك لَغ سَاپِيَاوَا لَذِيَا
چَك اَوَا نَسُو بَكْتَر دَاو	دَو قَوَزوَر سَا قَو مَبَكْنِي بَرَا
اَصْدُ چَوَقِي كَرْدَانِيَا	سَبَقَادُو كَو بَكْن تَوَقِيَا
صَوْبُو سَن اَكُو تَوَلُخ شُو	تَو خَوُور مَبَرَا صَوْبُو كَرَا
قَتِي كَلُو بَد زَمَنِيَا اَمْدَا	مَانْدَاوَا كَو سَوَزَان تَرَا
اَبْدِيْلَغ مَاهِنَا اِشُو دُو شَن	دَشْدَك اَفْتَاد بُو بَرَا بِنَا

و هم با هم جلالت است
و تو و بنای تو و بنای تو
و کمالی که در دین غلامی بود و در دین
و کمالی که در دین غلامی بود و در دین
و کمالی که در دین غلامی بود و در دین
و کمالی که در دین غلامی بود و در دین
و کمالی که در دین غلامی بود و در دین
و کمالی که در دین غلامی بود و در دین

و کمالی که در دین غلامی بود و در دین
و کمالی که در دین غلامی بود و در دین
و کمالی که در دین غلامی بود و در دین
و کمالی که در دین غلامی بود و در دین



دادان من دُولیکه اولوزیر کن اولیکه

عادت کرده بدله میشود یک روز باشد

نقطه کی میخورد به سینه و با سینه
 و با سینه و با سینه و با سینه
 و با سینه و با سینه و با سینه
 و با سینه و با سینه و با سینه

و با سینه و با سینه و با سینه
 و با سینه و با سینه و با سینه
 و با سینه و با سینه و با سینه
 و با سینه و با سینه و با سینه

و با سینه و با سینه و با سینه
 و با سینه و با سینه و با سینه
 و با سینه و با سینه و با سینه
 و با سینه و با سینه و با سینه

و با سینه و با سینه و با سینه
 و با سینه و با سینه و با سینه
 و با سینه و با سینه و با سینه
 و با سینه و با سینه و با سینه

صولید طوزانا و شمالی هیچ	سجاق میوزد ابوزد فنا
چکیز بقلی تو بکتر دمو	از خاسته سینه یعنی سلفنا
کوکی با میلتش شخص اقلیر	دالینفا الحیثی مرا حدیرا
دوا تمناش به سر سیم کبر	صاخلا بوزد ناکا هذرا
باش چیم ایه سر کشم خانه	هو کر مادی مد تو و الپنا
سیر که جارد سویران کتا	قولت دسته بوزد کور کتا
بوینی بز که کردن کج کور	ناجک کو که نگاه کور کتا
دیک بن ها چا تا جانچ چکر م	کفت من تابکی که که کتا
نه دیدن سینه چکفتی مرا	هاده دن هاربه کجا بکجا
کجه شک چو حلی کجه خنایک	در باناف بوزد نا شو نجوایم

دامه دامه کول وور دازه دازه قور قور تولوز

چکه کنان چکه کنان غدیر پراب میشود چشان چشان نام میشود

چکان از لاله از لاله نانی بانی نانی بانی
لاله از لاله نانی بانی نانی بانی لاله از لاله

قزدره کرم کز پیری پخت

پیشتر پخته قندک جوشید چکان حنا

سودم مکند ایلک بوشید اوپ بوش

چاندک رسید حرمه لاله کن تو احترام

پالانک لباس مرا تکی کنن مدوز

اوزدو کوبه سحاف یا پیشدلاق انضا

پوم اورکی بیوش دکیشدو مکن غوض

باشاق کفر تکیدی مکنید قل غدا

وزیم زدیم من انجک دنجید طیک لیک

صخره کجک اچک ادم اوکشاد کام

بوم و صغیر
بانی بانی بانی بانی
پیشتر پخته قندک جوشید چکان حنا
سودم مکند ایلک بوشید اوپ بوش
چاندک رسید حرمه لاله کن تو احترام
پالانک لباس مرا تکی کنن مدوز
اوزدو کوبه سحاف یا پیشدلاق انضا
پوم اورکی بیوش دکیشدو مکن غوض
باشاق کفر تکیدی مکنید قل غدا
وزیم زدیم من انجک دنجید طیک لیک
صخره کجک اچک ادم اوکشاد کام
نیل انیکه کوبی
اوشت غنی سحاف
بیدان و اماکی
فوت شکر زو شکر
ارغی لاله نانی بانی
پیشتر پخته قندک جوشید چکان حنا
سودم مکند ایلک بوشید اوپ بوش
چاندک رسید حرمه لاله کن تو احترام
پالانک لباس مرا تکی کنن مدوز
اوزدو کوبه سحاف یا پیشدلاق انضا
پوم اورکی بیوش دکیشدو مکن غوض
باشاق کفر تکیدی مکنید قل غدا
وزیم زدیم من انجک دنجید طیک لیک
صخره کجک اچک ادم اوکشاد کام



فَهَبْنِي فَاذَا نَدَيْتَنِي أَنَا كَرِشَانَه كِدَرَانَت يَدِينِي قَضَار

ناحشه هر چه نفع کند بهر خاب و سفيداب ميرود سكت آنچه خورده في ميکند

۶۱

کَلِمَه مُحَمَّد بِنَبِه چنين اغلا کرَبَه کن
سَنَکَلَا خَبَدَانِنَا تَوَدُّ بَکَر مَوکَلَا
اَوَلَدِي بِنَه بَاش اِغْرِی کَشَه مَرَصَلَا
بُورَنِم اَوَلُوبَتَنِمُو کَه دَمَاغَم شَدَه زَکَام
طُور دَامُو تَرَسَه عَکَس وَوَانَد دَاشَت کَمَدَکِش
قُوشِچِن بَرَاي مَرِغ قُورُوبُ طُور دِنَهَا دَام
يَزِيد مَنِيح زُور بَکُو اَز بَرَاي مَن
کِشَن تَو کِشَنِي نَدِرَاد چِبِتَنَام
سَوَهي کُوبِک تَو اِي سَک پَرِشَم کِدِرَف
قُورُمَا مَنِي هَوَارِدُو کَه هَسَنَد عَلِي الدُّوَا



کُز سِر قُوشُن بُواسِپِن تارا اوزالینن قِکِرَ

بی چشم مرغا آشیانش خدا بید قدرت خود درست میکند

۹۲

بُرا ناغلا رام سنوینچو همی کَرِم ازیلا

کُند ز رُوزو دانا واقشام صبح شام

عاصِرک عطسه کرد کدرسن تو مِهَرک

اشیتو دِنجَلِق حِلَه یروای علی السلام

اوصاکری سُر کردو بوغازالنه ز برحق

دِه اقه کُهرن ایشیکه کید بر و فخر

اَن حورکدی قاجک است بید و کینجه

و ریش باشینه نو خطا زدم بر سر لجام

دو تماقلغه برای کرفتن بوکوندو

وارجی سنده هوکرا اکون هس بر تو رام



بَشَكه دُيُبد تَار پُوخُن كُكُدرُ صَحِيكُ اَشِنِه باصَدِكُ

بَر كَشَد كَسْت مَهْرَوَات رِيد بالایش را پوشانید

۹۳

بُوك نای کن اُورُج كَفَد كُت صَح فَتَاوَد
چِسُو بَرُو تَشُو دُصُو اَبَش هَامُی تَمَام
دُز دَانَس دُغیر دَانَس نَالَان كَذِب اُكُچ
دُز دُز دُز دُز دُز دُز دُز دُز دُز دُز
عَاجِس كُتَكه بِمَش زَاد مَخُورَدَه چِر
سَك دُز مَش كُ مِ اُورُج تَوَكُفُی مَكُصِبَا
كُتُزُوم زَمِین كُپُر اُوزَانَك دُزَارَشَد
بِنَدَكه سُوز قُوتَالَك زَمَن حَرَف شَد تَمَام
قُوش اَسْم جِس مَرغ اُوجُوتَك پَرِنْدَاو
قُوتَك كُتَك دُشَك طُورَه اُوفَنَادَه دَام



بُوند فاطمه دُزلك اولنك بلك فاطمی جزو اونه باخته دُزلك دُز

ازین بفاطمی تنان نمیشود چنین که فاطمی زیرش می رود باو خوب تنان دوام میکند

اولین بفاطمی تنان نمیشود چنین که فاطمی زیرش می رود باو خوب تنان دوام میکند
دومین بفاطمی تنان نمیشود چنین که فاطمی زیرش می رود باو خوب تنان دوام میکند
سومین بفاطمی تنان نمیشود چنین که فاطمی زیرش می رود باو خوب تنان دوام میکند
چهارمین بفاطمی تنان نمیشود چنین که فاطمی زیرش می رود باو خوب تنان دوام میکند
پنجمین بفاطمی تنان نمیشود چنین که فاطمی زیرش می رود باو خوب تنان دوام میکند
ششمین بفاطمی تنان نمیشود چنین که فاطمی زیرش می رود باو خوب تنان دوام میکند
هفتمین بفاطمی تنان نمیشود چنین که فاطمی زیرش می رود باو خوب تنان دوام میکند
هشتمین بفاطمی تنان نمیشود چنین که فاطمی زیرش می رود باو خوب تنان دوام میکند
نهمین بفاطمی تنان نمیشود چنین که فاطمی زیرش می رود باو خوب تنان دوام میکند
دهمین بفاطمی تنان نمیشود چنین که فاطمی زیرش می رود باو خوب تنان دوام میکند

مَنْ لَنْ اَسْتَدُسُّوْكَ زَمَنْ كُشْدَه اسْتَدَار

سین چرزه قوشما هانیند کدّام

ایچره رفوق دُزلیک کرفت اُز بون جلو

قولباق بندد کُش چر قوشطالی با لجام

چک کِ بکتر بیار بو پودّه دُزانهنگ

قوشا نیلغ ضیافت قوشنک اُز دحام

دُزماق اُده دُزلیک اُقاچ اگری چو کج

صلوا بو خد ایتماق عاشیق نزلعب قام

چکسُون سَواق اُز بکشد مال خانه روا

دُزسُون بَزک هاجی مدهد فینک تمام

اولین بفاطمی تنان نمیشود چنین که فاطمی زیرش می رود باو خوب تنان دوام میکند
دومین بفاطمی تنان نمیشود چنین که فاطمی زیرش می رود باو خوب تنان دوام میکند
سومین بفاطمی تنان نمیشود چنین که فاطمی زیرش می رود باو خوب تنان دوام میکند
چهارمین بفاطمی تنان نمیشود چنین که فاطمی زیرش می رود باو خوب تنان دوام میکند
پنجمین بفاطمی تنان نمیشود چنین که فاطمی زیرش می رود باو خوب تنان دوام میکند
ششمین بفاطمی تنان نمیشود چنین که فاطمی زیرش می رود باو خوب تنان دوام میکند
هفتمین بفاطمی تنان نمیشود چنین که فاطمی زیرش می رود باو خوب تنان دوام میکند
هشتمین بفاطمی تنان نمیشود چنین که فاطمی زیرش می رود باو خوب تنان دوام میکند
نهمین بفاطمی تنان نمیشود چنین که فاطمی زیرش می رود باو خوب تنان دوام میکند
دهمین بفاطمی تنان نمیشود چنین که فاطمی زیرش می رود باو خوب تنان دوام میکند



سَيِّدُكَ يَا نَفِيرَ صُورَةٍ كَيْدَمَنْ دَكِرْمَانِ طَبَرِ قُورِ

مکا کپہل باب مینرود ایستحابت خاک میندہ

[illegible]

25

پُرستی بہ قوود میار بکنم

او غون الش توفيك غلبا

وخریدالا من فقیرانم

چهار زبان کوشش شکو

اَوَايَ لِي مِّنْهُ بِكَ تَوْهِيْنِ

بند سید و بلی یمنجو ما

پہرہ سفا زال باو کفتم

وَصَلِّ عَلَى نَبِيِّكَ وَصَلِّ عَلَى نَبِيِّكَ

دوست فرودگاه

فردک شہر زونا مکنا

اولال ازمه فتاده مرد کونا

فَوَدَّوْنَا هَمَّ رَبِّنَا

وإذا دللنا فإن فضل الله

کالا: اخیه زوت و ندا

في عهد الرشيد

اِذْ يَكُونُ دُونََ اَنَّا تَرِي

خبریت حماد و بنو

نصرتیم و ستم و دزدیدید

تا دوازدهم جو شانا

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰
 ۱۱۱
 ۱۱۲
 ۱۱۳
 ۱۱۴
 ۱۱۵
 ۱۱۶
 ۱۱۷
 ۱۱۸
 ۱۱۹
 ۱۲۰
 ۱۲۱
 ۱۲۲
 ۱۲۳
 ۱۲۴
 ۱۲۵
 ۱۲۶
 ۱۲۷
 ۱۲۸
 ۱۲۹
 ۱۳۰
 ۱۳۱
 ۱۳۲
 ۱۳۳
 ۱۳۴
 ۱۳۵
 ۱۳۶
 ۱۳۷
 ۱۳۸
 ۱۳۹
 ۱۴۰
 ۱۴۱
 ۱۴۲
 ۱۴۳
 ۱۴۴
 ۱۴۵
 ۱۴۶
 ۱۴۷
 ۱۴۸
 ۱۴۹
 ۱۵۰
 ۱۵۱
 ۱۵۲
 ۱۵۳
 ۱۵۴
 ۱۵۵
 ۱۵۶
 ۱۵۷
 ۱۵۸
 ۱۵۹
 ۱۶۰
 ۱۶۱
 ۱۶۲
 ۱۶۳
 ۱۶۴
 ۱۶۵
 ۱۶۶
 ۱۶۷
 ۱۶۸
 ۱۶۹
 ۱۷۰
 ۱۷۱
 ۱۷۲
 ۱۷۳
 ۱۷۴
 ۱۷۵
 ۱۷۶
 ۱۷۷
 ۱۷۸
 ۱۷۹
 ۱۸۰
 ۱۸۱
 ۱۸۲
 ۱۸۳
 ۱۸۴
 ۱۸۵
 ۱۸۶
 ۱۸۷
 ۱۸۸
 ۱۸۹
 ۱۹۰
 ۱۹۱
 ۱۹۲
 ۱۹۳
 ۱۹۴
 ۱۹۵
 ۱۹۶
 ۱۹۷
 ۱۹۸
 ۱۹۹
 ۲۰۰
 ۲۰۱
 ۲۰۲
 ۲۰۳
 ۲۰۴
 ۲۰۵
 ۲۰۶
 ۲۰۷
 ۲۰۸
 ۲۰۹
 ۲۱۰
 ۲۱۱
 ۲۱۲
 ۲۱۳
 ۲۱۴
 ۲۱۵
 ۲۱۶
 ۲۱۷
 ۲۱۸
 ۲۱۹
 ۲۲۰
 ۲۲۱
 ۲۲۲
 ۲۲۳
 ۲۲۴
 ۲۲۵
 ۲۲۶
 ۲۲۷
 ۲۲۸
 ۲۲۹
 ۲۳۰
 ۲۳۱
 ۲۳۲
 ۲۳۳
 ۲۳۴
 ۲۳۵
 ۲۳۶
 ۲۳۷
 ۲۳۸
 ۲۳۹
 ۲۴۰
 ۲۴۱
 ۲۴۲
 ۲۴۳
 ۲۴۴
 ۲۴۵
 ۲۴۶
 ۲۴۷
 ۲۴۸
 ۲۴۹
 ۲۵۰
 ۲۵۱
 ۲۵۲
 ۲۵۳
 ۲۵۴
 ۲۵۵
 ۲۵۶
 ۲۵۷
 ۲۵۸
 ۲۵۹
 ۲۶۰
 ۲۶۱
 ۲۶۲
 ۲۶۳
 ۲۶۴
 ۲۶۵
 ۲۶۶
 ۲۶۷
 ۲۶۸
 ۲۶۹
 ۲۷۰
 ۲۷۱
 ۲۷۲
 ۲۷۳
 ۲۷۴
 ۲۷۵
 ۲۷۶
 ۲۷۷
 ۲۷۸
 ۲۷۹
 ۲۸۰
 ۲۸۱
 ۲۸۲
 ۲۸۳
 ۲۸۴
 ۲۸۵
 ۲۸۶
 ۲۸۷
 ۲۸۸
 ۲۸۹
 ۲۹۰
 ۲۹۱
 ۲۹۲
 ۲۹۳
 ۲۹۴
 ۲۹۵
 ۲۹۶
 ۲۹۷
 ۲۹۸
 ۲۹۹
 ۳۰۰
 ۳۰۱
 ۳۰۲
 ۳۰۳
 ۳۰۴
 ۳۰۵
 ۳۰۶
 ۳۰۷
 ۳۰۸
 ۳۰۹
 ۳۱۰
 ۳۱۱
 ۳۱۲
 ۳۱۳
 ۳۱۴
 ۳۱۵
 ۳۱۶
 ۳۱۷
 ۳۱۸
 ۳۱۹
 ۳۲۰
 ۳۲۱
 ۳۲۲
 ۳۲۳
 ۳۲۴
 ۳۲۵
 ۳۲۶
 ۳۲۷
 ۳۲۸
 ۳۲۹
 ۳۳۰
 ۳۳۱
 ۳۳۲
 ۳۳۳
 ۳۳۴
 ۳۳۵
 ۳۳۶
 ۳۳۷
 ۳۳۸
 ۳۳۹
 ۳۴۰
 ۳۴۱
 ۳۴۲
 ۳۴۳
 ۳۴۴
 ۳۴۵
 ۳۴۶
 ۳۴۷
 ۳۴۸
 ۳۴۹
 ۳۵۰
 ۳۵۱
 ۳۵۲
 ۳۵۳
 ۳۵۴
 ۳۵۵
 ۳۵۶
 ۳۵۷
 ۳۵۸
 ۳۵۹
 ۳۶۰
 ۳۶۱
 ۳۶۲
 ۳۶۳
 ۳۶۴
 ۳۶۵
 ۳۶۶
 ۳۶۷
 ۳۶۸
 ۳۶۹
 ۳۷۰
 ۳۷۱
 ۳۷۲
 ۳۷۳
 ۳۷۴
 ۳۷۵
 ۳۷۶
 ۳۷۷
 ۳۷۸
 ۳۷۹
 ۳۸۰
 ۳۸۱
 ۳۸۲
 ۳۸۳
 ۳۸۴
 ۳۸۵
 ۳۸۶
 ۳۸۷
 ۳۸۸
 ۳۸۹
 ۳۹۰
 ۳۹۱
 ۳۹۲
 ۳۹۳
 ۳۹۴
 ۳۹۵
 ۳۹۶
 ۳۹۷
 ۳۹۸
 ۳۹۹
 ۴۰۰
 ۴۰۱
 ۴۰۲
 ۴۰۳
 ۴۰۴
 ۴۰۵
 ۴۰۶
 ۴۰۷
 ۴۰۸
 ۴۰۹
 ۴۱۰
 ۴۱۱
 ۴۱۲
 ۴۱۳
 ۴۱۴
 ۴۱۵
 ۴۱۶
 ۴۱۷
 ۴۱۸
 ۴۱۹
 ۴۲۰
 ۴۲۱
 ۴۲۲
 ۴۲۳
 ۴۲۴
 ۴۲۵
 ۴۲۶
 ۴۲۷
 ۴۲۸
 ۴۲۹
 ۴۳۰
 ۴۳۱
 ۴۳۲
 ۴۳۳
 ۴۳۴
 ۴۳۵
 ۴۳۶
 ۴۳۷
 ۴۳۸
 ۴۳۹
 ۴۴۰
 ۴۴۱
 ۴۴۲
 ۴۴۳
 ۴۴۴
 ۴۴۵
 ۴۴۶
 ۴۴۷
 ۴۴۸
 ۴۴۹
 ۴۵۰
 ۴۵۱
 ۴۵۲
 ۴۵۳
 ۴۵۴
 ۴۵۵
 ۴۵۶
 ۴۵۷
 ۴۵۸
 ۴۵۹
 ۴۶۰
 ۴۶۱
 ۴۶۲
 ۴۶۳
 ۴۶۴
 ۴۶۵
 ۴۶۶
 ۴۶۷
 ۴۶۸
 ۴۶۹
 ۴۷۰
 ۴۷۱

[illegible]

ایکیز کزن چفسون بزوونی استملاک

بکادما آنچه داند شده برون آید کوساله اش را نیمخواهیم

دزدی کنی بذر انگ میخورد
بش و زل ای تو

۶۸

بعدا حار زامع عشق بطریق حساب خو ما نا

فی سگاسنی شرکت

سچقا فاره اود بقر بارس داز بیلک

توشقان کو ایلان چه خرکوش نمک و نا

پونتا سب تو غم پیچی مهبو تخا قورغ

ایلمنت کلب تنکوز حوک اخرش شما

الیه الر ملک

ایملا اند عطا فرمودن طغی بیلان استاجا طوطی شکرشکو

فاعلات فاعلات فاعلات فاعلات

ورد کن بحر ملک زاجت و چالاک ایجن



سَیْنَحَارِیْ بِنِ سُوخِمِ سِکَمِ یَلْبَنَکْکُزْ یِرْسَنَکْ بُوْدُرْ یَمَسْنَدِ بُوْدُرْ

نور ابرار من بطنم کرم خیار است میخوری نیست میخوری نیست

۹۹

افوخ

فَاشْ بِاَکْ بَرِکْکَانِ کِیْرَکْکَلْ رُوْقْ مَرِکْکَانِ تَبَرِ
نَاوَادُ وُیْدُرْ اَفَرِیْدَهْ اَفَرِیْنِ کَوِکْچَکْ حَسَنِ
بُوْرَکْ کِیْدِیْ دَلْمَرْفَنَهْ سَتُوْیْچُنْ لَهْرَتُوْ
تَنکَرِیْچُنْ مَرْخَدَارَا اَجْ اَغِرْ نَبْکَشَادَهْنِ
کُوْلِنِ قُوْشِیْ اَوْچَارْ مَرْغْ دِلْمَنْ مِیْکِرْدِ
اَوْلَا نَبْکَشَهْ سُوْلَهْ هَرْکَهْ بَکُوْیْدِ سُوْزِ سَخْنِ
قُوْلَقُوْنْدَهْ دُرْمِشْمِ دِرْخَدْمَتْ اَبْشَادَهْ اَمِ
نَاشِوْرُوْرْمِ سَرْدَهْمِ بِنِ مَنِ سَنَانْمِشْ مِیْتَحْنِ
تَنکَرِیْ وُرْدِ خَدَادَا دُوْکُوْزَلْ لُقْ حُنْ خُوْبِ
چُوْخَلِیْ یَا خَشَهْ خَبَلِیْ خُوْبِ اَدِیْ کُوْزَلْ نَامَشْ حَسَنِ

نور ابرار



ایلاں هرنایه اکر می کند اوز بوانسه دؤ کند

مار به طرف کج کز رود بماند خود راست می رود

عالم پوشیده و بجای صفت
است هر چند از آنجا بگویند و نگرد
جاری نبوده که به اسم عالم
مثل کله ی بنه پند من یعنی
غالباً فضلدار افسان
امانی الهی ساکنان
اندازسان نگران مخصوصان
پیشی اکمال و ایتم تکامل صاحب

کلام است که بگوئی کردی
بنویزند کلام تمام است در
ایهام از صفت میگذرد از
ذات بخلاف مرقم که در
از ذات میگذرد چنانکه
عشرون معلوم نیست که از
عشرون چه باشد بعد از
دهها در آنکه میگویند
تو که میگوینی از دهست
بست بعد از گفته شدن
الکون یعنی از دیر بپایان
رفع ایهام

ہاں ہی اولا کا ذکر کرو مگر ایسی صورت حال ہے
 کہ بیش زور و کوشش کو نکال کر دیکھا نہیں
 سیکھ کر تو کہنی اور نڈی نام تو چاہتے
 دیکھتے ہیں کو براہ کرم کڑیاں ناظر شد
 سجدہ و خالق چہ طور اس حال تو سوا کہ ہو
 ہر نہ کچھ کہتے تھے ہر چہ گذشتہ کو ہم
 ہیں سو نہیں سنا اور سنا دیکھتے از تو
 تو سو سنا کہ کچھ انچین ہوا ہی
 لکھا نا اولوں صبرین بلدی کہن باشد خک
 ان کی کہ اصغر کے است بلکہ باذن

فانت اگر می که او امام از
مستحقان اصناف بی
فاحصان اما او جدا که
حکومتش خدای
طوری که جای
و طر فاش
را می

بِرَدِّی قُوْنِبِه طَاشْطَالِکْ بُوْرُیْجِی چَقَارْتَه فِلِیْدِی

یکدیوانه . بکاه سنگ انداخت صدوانا . برون آوردن نتوانست

بازدیوانه بکاه سنگ انداخت صدوانا برون آوردن نتوانست
بازدیوانه بکاه سنگ انداخت صدوانا برون آوردن نتوانست
بازدیوانه بکاه سنگ انداخت صدوانا برون آوردن نتوانست
بازدیوانه بکاه سنگ انداخت صدوانا برون آوردن نتوانست
بازدیوانه بکاه سنگ انداخت صدوانا برون آوردن نتوانست
بازدیوانه بکاه سنگ انداخت صدوانا برون آوردن نتوانست
بازدیوانه بکاه سنگ انداخت صدوانا برون آوردن نتوانست
بازدیوانه بکاه سنگ انداخت صدوانا برون آوردن نتوانست
بازدیوانه بکاه سنگ انداخت صدوانا برون آوردن نتوانست
بازدیوانه بکاه سنگ انداخت صدوانا برون آوردن نتوانست

هَجْجِیْجِیْ وَتَجْرُکْ اِیْ نَافُوْدَه نَانِ وَ

کَلَامْ اُوْرْدَه کُوْهْ اِنْدَاوْمَتْ اَتَشْ بَتَرِ

سُ خَاجَرَتْ اِنْدَکْ بَکْ بَیْرُیْ سَا بَاوِیْ مَبُورِ

اِنْتِکِیْنْ بَیْرُیْ سَاوْ صَانْتَه بَفِرُشْ مَبُورِ

اَلْهَ بَرِیْ کُنْدَه جُوْنَه اُوْرْدَه اُوْرْدَه جُوْنَه کِبَرِ

نَایْ بَیْجِنَا بَاغْلَامِشْدُ حَانِه بَرِیْ بِنَه دَقِ

جُوْنَه قُوْغَالْ کَلْجِ کُتْ نَافُوْدَه دَرْتُوْر

اِیْکِیْ اِنْتِیْ غَاوْ مَآلَا بَاوْ مَبُورِ دَچَنکَالْ دَن

نَافُوْدَه مَوْتِ دَرْتُوْر لَوْنِدْ نَافُوْدَه دَرْتُوْر

اِیْ بَرِیْ کُرْمُوْ صَوْرَتِ خَابُوْرْ کَلْ لَچَرِ لَچَرِ

بازدیوانه بکاه سنگ انداخت صدوانا برون آوردن نتوانست
بازدیوانه بکاه سنگ انداخت صدوانا برون آوردن نتوانست
بازدیوانه بکاه سنگ انداخت صدوانا برون آوردن نتوانست
بازدیوانه بکاه سنگ انداخت صدوانا برون آوردن نتوانست
بازدیوانه بکاه سنگ انداخت صدوانا برون آوردن نتوانست
بازدیوانه بکاه سنگ انداخت صدوانا برون آوردن نتوانست
بازدیوانه بکاه سنگ انداخت صدوانا برون آوردن نتوانست
بازدیوانه بکاه سنگ انداخت صدوانا برون آوردن نتوانست
بازدیوانه بکاه سنگ انداخت صدوانا برون آوردن نتوانست
بازدیوانه بکاه سنگ انداخت صدوانا برون آوردن نتوانست

بازدیوانه بکاه سنگ انداخت صدوانا برون آوردن نتوانست
بازدیوانه بکاه سنگ انداخت صدوانا برون آوردن نتوانست
بازدیوانه بکاه سنگ انداخت صدوانا برون آوردن نتوانست
بازدیوانه بکاه سنگ انداخت صدوانا برون آوردن نتوانست
بازدیوانه بکاه سنگ انداخت صدوانا برون آوردن نتوانست
بازدیوانه بکاه سنگ انداخت صدوانا برون آوردن نتوانست
بازدیوانه بکاه سنگ انداخت صدوانا برون آوردن نتوانست
بازدیوانه بکاه سنگ انداخت صدوانا برون آوردن نتوانست
بازدیوانه بکاه سنگ انداخت صدوانا برون آوردن نتوانست
بازدیوانه بکاه سنگ انداخت صدوانا برون آوردن نتوانست

اَصُوْرَانِنْ قَانَاغْنَه صِجْسُون دِ بَرِ كُونِي بُو خُدِر

کوزیده را به پیش نرینی میگوید کون ندارد

بسیار است که از این کلمات در شعر استفاده شده است
بسیار است که از این کلمات در شعر استفاده شده است
بسیار است که از این کلمات در شعر استفاده شده است

بَارْمَانِه بَلغور بَجُور بُونِي بُو عُو كِرْدَن كَلَفْت
اَغْنَامِش مَن عِلَط خورَك لَحْمِلِغْدَه دُرْ كِرْد
سَن بِيَرْتَن مَجُور تو اَصِي اَصِي كَر كَر
صُوقَالَه مَرش مَن بَانَا دَاغِر سوزد دهن
چُو خُجْدَا غِر قَارِن پَر خورَك مِسْكِد دَشَك
يِلْدُولُو بِلْدُو نَادِر كَتَنه كَكِر رِق بَرِن
بَاغِر صَاد وِلْد كَتَلَه رُودَه پَر كَتَنه قَرَاخ
بُو خُجَكَلَه خَوَابَد يِلَكِي رُجَر بَرِن
بُونِي قَامَت قَصَه كُوتَه كَلَكِر نَاترَاش
نَاشَه چَكَدِي سَر كَتَبَه اَشَك صَن فُوشَد

بسیار است که از این کلمات در شعر استفاده شده است
بسیار است که از این کلمات در شعر استفاده شده است
بسیار است که از این کلمات در شعر استفاده شده است

بسیار است که از این کلمات در شعر استفاده شده است
بسیار است که از این کلمات در شعر استفاده شده است
بسیار است که از این کلمات در شعر استفاده شده است

اَنْطَبِيْكَةُ اَنْ دُرُو اَشْك اَشْرَان بَهْر

بلکه اسب است تا می آرد. خر کار میکند. اسب میخورد.

۱۰۰
 ۱۰۱
 ۱۰۲
 ۱۰۳
 ۱۰۴
 ۱۰۵
 ۱۰۶
 ۱۰۷
 ۱۰۸
 ۱۰۹
 ۱۱۰


المخرج
في القرن

هو

فلسفه اینده

در اصطلاح عبارت

شش پاهست



...

کوندا فخری مانی اوخو کونورانیور
 هامو کیریم کرلن هشد مدباغبانی
 کوزدردو چه حرا بن ابدین تولا کهنه
 مونون کرلنی ملنس نوسه نمدکا
 بنمیا شیم دین اسنه سر بر و زافویم
 نیلین بن چه صدق بلورستن تومدکا
 سن وندین صونکر و کدین تو بعد و هی
 بورلدین خسته کتی تو فالور سانس فروما

مفتی محمد امجد علی

وہابی

فَرِث دُشَنده کو پتی یو چینی دوتار

کرک وقت بافتد سدا خواش میگرد

۷۸

اچلک بافتد طوز کړو با خدیم منظر کړم
کړم براو وونجول د پد شد حشری طولا
طوز دوشدیم بلام افتاد مورتا خلاص کن
دوشین بلرک کت توافقاد زنادا لفت
نن نکونکوار نه قبا نه پهرین دارم
نور کړم نه کلام اولد شد چلپالغ عرنا
افارو کړم ایضت عینا من الحرن
دوتون سواو لوین قاپوچی کتے تور دیا
بودین پالتارو تته لبانت صوفی الما
داغیدین دینچی سپک غزل کدری دفتا

منزکو در

چلیا قلیغ در



دکړمان دارندقن دارتار چوق چوقی نایش غرد

اسباب آنچه بکند میکند صدایش سرور را ارد

۷۹

مور و شمرن نمیر آنچه کدین چرا فنی

بیشدین تار سید یوقر نکوغ کاظلهانی

امان

از ایدم قیوب که قدم بهار سن تو

اوی اندین اشقله خانه واکردی تو نورانی

الرقولغ کندخت اوزیچن لهر خو کومن

چه صنایع با غلبه وید از نیه بر لبه پشته

اتر ستمی حقایق میکنی انا تو سئلانی

تار و رمش خداداده پیدرسو کر بخورانی

بیشد و جمع کن یقینا جمعیت غایر بر خورانی

الوسا نمی قونا قلی میکنی انا تو سئلانی



اوزکه قاپوسین باغلی استین اوز قاپوسنی باغلی قالور

یکانه را درش بسته خواه خود درش بسته می ماند

دی کلنو کوینا بد باز کنی صد حاج کشته
یوازلکه قارا جو زلیخ اینولا بت هکشا وزانی
باغ حلیا قتلک فریاد کن عرمانها ذاتو
نارین اوزره کیدرسو علی الله کریوشا
یوا قلا زسندا اویرک بدناشد اوزبرکتو
بونه جبه ترکی بوندوسو پوشانی
هر اولزاد وارا نازده قوتورلور ماغندک بنقد
کرک کنه منشا بد قوزولان اوزاوفانی
پونجوزله کورسون بهر خجیرک برادر
اولوزسن دنج شو راحت بلنن کرانی

اینستین باغلی کی
ایدرسه مانده بقدر
پولکی چندی قیلمش
بود در اوردن زدی
بازدی در کس در شمار
بعد مسافت بودی از

قرب برین
شماره زوی
شماره زوی
شماره زوی
شماره زوی
شماره زوی
شماره زوی
شماره زوی
شماره زوی
شماره زوی

اینستین باغلی کی
ایدرسه مانده بقدر
پولکی چندی قیلمش
بود در اوردن زدی
بازدی در کس در شمار
بعد مسافت بودی از

بُورِ مَادُنْ قَالِي نَبِلْدُنْ كَرِ اَوَزَالِ كِه سِنِن جَانِيَار

تخم نکردی فال را چه کردی بی عار شهر خوش را خراب میکنی

چشم زنگی سرور فارسی
مخفف از باشد و باشد و
حاضر و بابی فارسی
زاییشی امر از باشد
بعضی غیر و

قَابَاقِ پِشَو قَابَاقِ سِرْپُوشِ اَزَلْ بَرَكْ وَبِنَا حَكَمْ
کلوراند کزن چشمت دلاند سو بکروم

قَلَنْ هَرَنَهْ نَدَهْ وَاَرِ اَعَى الْعَبْدَ مَابِدَهْ

بُکِنْدَهْ لَوْلَا هِ بِلْبِرْسَنْ مَبْدَانِ

و فی مجلد

فِي الْجِزْرِ الْمَلِكِ

لفظ ترکی از بخوان که ممکن است ^{ابداد} وفتنگی باشد همچو شیخ

فَاعِلَاتُ فَاعِلَاتُ فَاعِلَاتُ فَاعِلَاتُ

انچه گویم ز دل و جان کوشداران جو شدار

اَوْغِرْ کَلَسَهْ دَزْدَا بَدِ نَارِ بَاشَنْ بَشْکَنْ بَشْشِ

قَوایِ نَاغِلِی دَکِیْتِهْ دُشْوَخْلَا کَبَرَاو

چنانچه قلم ناختم که
اول کتاب و دو وجه
اولها ظاهر و اولها
که در محاورات از آن
نوعی هجاء و صلابت
پیشتر که استهضم
اورانند و لا از این

لسان بجای آوردن
با فطاعت و با
بازار از این
بازار از این
بازار از این
بازار از این
بازار از این
بازار از این
بازار از این

مجلد

اَوْبَارِدْ كُوْجَمَاقْدْ كَلَنَدْ صَحْمَاقْدْ

آیل استاد بکویج کردن غروس استاد بریدن

بمفاد کبریا ان النفس
الکامدة بالذنوب است
الکات ضم زیاد مطلوب است
در این کتاب مینویس است از حق احسن
ولا تجادلوا الامانی و مجاوله علیه با مقتضی نظام شرط
تاویل دوم در مباهاته اما

بُرْ بَرَاوِ دِنْجِه وَ دِهْ بَرُو بَرِیَاسْتِه دَوَکْ هَم

دال بذاق قاور غلیظ جرکه پشتم نضرت قطار

وَأَرْبَعِينَ هَكَذَا بِأَخْتِ ابْنِ نَعْمِ الْمَعْنِ

کولپرین و دنیا و چک چوریه کثر حصا و

بِئَاثَارِ دُشْمَنِشْمِ بَعْنِ يَا افْتَادِهَامُ

داخله کو کو فہما سہرین سگا بر شما و

مِنَّمَا هُوَ مَجْرُورٌ بِفَتْحٍ خَفِيفٍ سَبْخُوبٍ

ایمانہ از بحر خورند او ای لکھ شکر

داغباشی محفل با بان پر خایک و نه مگو

کَیْنِیَانِ اَنْلَرُ صَوَاهِلِ دُکُتَابِیْرِ کَارِوَادِ

بجای نور و لام
الاول و ثانی
و صف کشیدن دم
و صفیایان بیدار
یا اوی کی وانی
و یکبارگی
بیکبارگی
بیکبارگی

اېت عاج قالاند اسكى كلېكلو اخداوز اشليق قىلار

سك در وقت كرسنه ماندن كمنه خاك رو بهار ميچويد كار كمن ندان ميزم

بهره دار در كن بزرگه
بني شلوكي
انگه او قشاد
انصهر چاد قشاد
غايه زهره زهره
دولت و كوتاه
دولت و كوتاه
دولت و كوتاه

دشكون دندا نهات توكلېدا و بخته

غوجا لند باشقا شيا پير كشي سر مخوار

نچتر باسو نو ارستون بعنه تو در چند سال

فاليوب ستيچن نمائند بجه تو در مقام

باغ خايدار دلير تركيد مالغوز برفيق

بيس بولداش بد برفيق اقشار ايلانه مثل ما

بنكيد كسيند بيم دلو تو و بخت مانديم سو ختم

قالتم بولك اللد اي من طاندام در زبونار

قابر سلك سپاه دونه طاشلق سنكلار

بولشور صر بچن كن قم و نيك قتلغ و نكرا

لاخ ولاخ در فارسي معني
داشلق قشاق شلق
باقاف بعين و قشاق
مثل عطار و سار و...

الفاظ فارسي معني
دكوسار ولاخ ايلانه
اسم اسكندر
نزهت انجومي
نزهت انجومي
نزهت انجومي
نزهت انجومي

نسخه و تحقيقات
دولت و كوتاه
دولت و كوتاه
دولت و كوتاه
دولت و كوتاه
دولت و كوتاه
دولت و كوتاه
دولت و كوتاه

مکان پش صاحب را بماند خوک به بلندی میرود

نکته در حکایت و دوام است
که باز از این زبان بار بار
باز از این راه دیده است
همه را که در این است
شما که در این است
شما که در این است
شما که در این است
شما که در این است

شوی شاعر
سر است که در نایع بود
سر است با قدر توان
همه سال بکوشار
بود کوزه و کجوات
زار بازاری معجم ادوات
اسم ملکان است و مفید

کلمات و ابوابی مشتمل بر
کلزار است که بگوید جمیع
کل برد چون کلزارانی
نقطی است بمعنی ابوی
اردش رود دیار و در
بار کقول سعدی دیگر
مع توفیق در در معانی
فیضه در میورد

في البحر الرضائي

سُوْزْ كِرْ پُجَرْ وَ زِيْقَوْلَاغْ بِرْ حَرْفَهَا يُمْ دَهْ تَوْ كُوشْ

ایم الکرم
مثل شکار چنانکه از باریدن است
یا اسم فاعل محفف
بدریا بار
عشق

توش قانا لندن کرکه استمرا ارمینک دانی دای استدا و تری

مغ از برش گرایه میخواهد بار منی حالو کور خاطر کارت

توش قانا لندن کرکه استمرا ارمینک دانی دای استدا و تری
توش قانا لندن کرکه استمرا ارمینک دانی دای استدا و تری
توش قانا لندن کرکه استمرا ارمینک دانی دای استدا و تری
توش قانا لندن کرکه استمرا ارمینک دانی دای استدا و تری
توش قانا لندن کرکه استمرا ارمینک دانی دای استدا و تری
توش قانا لندن کرکه استمرا ارمینک دانی دای استدا و تری
توش قانا لندن کرکه استمرا ارمینک دانی دای استدا و تری
توش قانا لندن کرکه استمرا ارمینک دانی دای استدا و تری
توش قانا لندن کرکه استمرا ارمینک دانی دای استدا و تری
توش قانا لندن کرکه استمرا ارمینک دانی دای استدا و تری

۱۹

مونه قور خون تارید فدی که ترسی و خدا

قوله از مکتب چو خجالتش بسا و کوش

دل اولاسن بختلوسن ناشو با صالچین

ناش بیاش ای سر کبر چکن بچکن دوش و ش

سن اناندن کردی باور اینا نوز باور کند

بوقصو که خبر بدارم بوز کین لیمینک و ش

بنشانیدرامسینی ای مرشنا سانه تورا

ناشد آناغه زکرمایا بزن فاخر پوش

نای توشون کرکین باه سر راه رو

نایلر ن قبه باهم مثله های خود بجوش

از آن صفت او
انجام از خستید
شاه دارد و کبر
برجای از خستید
خاوند از خستید
شیرین از خستید
بعضی با هم نماند
شاه پول دادن و کبر
دو دیوانه شدن علاوه از
عقاب از خستید
دارد اگر بی کجاست
باشید اگر بی کجاست

بعضی با هم نماند
شاه پول دادن و کبر
دو دیوانه شدن علاوه از
عقاب از خستید
دارد اگر بی کجاست
باشید اگر بی کجاست

بسیار
که صد بار
در این باره
در این باره
در این باره
در این باره
در این باره
در این باره
در این باره
در این باره
در این باره

قَارُصُو سِرْلَقِ قَامِدِرْمَاز قَوْرَغَه قَارِن دُيْدِرْمَاز

بَرَف تَشَنَكِي نَمِي تَشَانَد كَنَدَم بَرِشْتَه سَكَم سِير نَمِي كَنَد

مَتِي مَوْدَه اَمَرَت دَمَدِي سَكَم سِير نَمِي كَنَد
مَتِي مَوْدَه اَمَرَت دَمَدِي سَكَم سِير نَمِي كَنَد
مَتِي مَوْدَه اَمَرَت دَمَدِي سَكَم سِير نَمِي كَنَد
مَتِي مَوْدَه اَمَرَت دَمَدِي سَكَم سِير نَمِي كَنَد

كُودِي سَوَد دَمَدِ غَاشِقُشَد بُوخِي مُلَتَمِسْ

كُوسَه كُوبِنْد كَلُوز اَوْزَه هَمِي اَمَدِ بَهوشْ

بُوخُومِي دَارَتَك اَوْنِي اِيخْوَانِي وَاوَدُورُبُو

دِيَج زَاخَن نَابَد خَوَابِد كُودِي بُوخِي دُيْدُش

سَوَكِي بِن مَعشُوقَه اَشَرَا قُولُو غَنَد دَر بَعْد

اَيَلُورُ بِيْدَا رَكَشْتَه چَقِرَقِيلَه بَاخِرُوش

اَيْتَكِن چُولَدَن كَلُوب كَاوَت زَكْحَرَا اَمَد

اَتَجَكِن پِشَان اَوَدَاوَت دَو بَكِير صَابَد

قُوبَا لَا اِيچُن قَالَه مَكْذَاو مَهْر نَجِيه اَشَرَا

نَجَه طَاغِي چُوخَلِي صَا قَا خِنْد چَكِي مَدُوش

كُودِي سَوَد دَمَدِي غَاشِقُشَد بُوخِي مُلَتَمِسْ
كُوسَه كُوبِنْد كَلُوز اَوْزَه هَمِي اَمَدِ بَهوشْ
بُوخُومِي دَارَتَك اَوْنِي اِيخْوَانِي وَاوَدُورُبُو
دِيَج زَاخَن نَابَد خَوَابِد كُودِي بُوخِي دُيْدُش
سَوَكِي بِن مَعشُوقَه اَشَرَا قُولُو غَنَد دَر بَعْد

اَيَلُورُ بِيْدَا رَكَشْتَه چَقِرَقِيلَه بَاخِرُوش
اَيْتَكِن چُولَدَن كَلُوب كَاوَت زَكْحَرَا اَمَد
اَتَجَكِن پِشَان اَوَدَاوَت دَو بَكِير صَابَد
قُوبَا لَا اِيچُن قَالَه مَكْذَاو مَهْر نَجِيه اَشَرَا
نَجَه طَاغِي چُوخَلِي صَا قَا خِنْد چَكِي مَدُوش

بَارِي بَر بَالَايِ اَمَرَت دَمَدِي سَكَم سِير نَمِي كَنَد



قَبْقُوجُورْكَ اَيْلَه قُون صُودُر اَيْتُون اِيْنِي دُون دِيْشِي

گلزاران کن کن خربوزه است سگ را گوشش خاک را درش

دور بادت بکیم بابا بایستمال
دور بختی بختی بختی بختی
دور بختی بختی بختی بختی
دور بختی بختی بختی بختی

۹۱

اَقْجَر سِرْسَن پُول مَدَار صَا اِنَك بَفَرش کَاو

اَلْمَادِرْ صَا تَمَاقْلُو نَکَرْتَه بَفَرش

اَغْرَن اَجُو دَهْت وَاَز اَنَد اَوْبَر بَهَر کُوش

قُوْنِي بِجَاق بُو قَا زَنَه بَکْزَار چَا قُوْبَر کَلُوش

اَغْرِيْلَقِيْن بَهَرْتَر دَک قُوْرَا غَن اَمَادَه

هَي يَشِيْک کِدْتَوِيْچَا اِيْکِرِيْه رُوْبَر کِيْر هُوش

فِي الْبَحْرِ الرِّقْل

چَا دَ مَصُوبَا اَبَا دَر هَر نَبِیْ غَیْر چَا دَر فَرَا نَ اَصَا

فَا عِلَاتُ فَا عِلَاتُ فَا عِلَاتُ فَا عِلَاتُ

هَر کِه جُوْبِد غَیْر اَبَا هَر کَز مَنِيْ اَبَا

منفی کیم بختی بختی
بختی بختی بختی بختی
بختی بختی بختی بختی
بختی بختی بختی بختی

از بختی بختی بختی
بختی بختی بختی بختی
بختی بختی بختی بختی
بختی بختی بختی بختی

از بختی بختی بختی
بختی بختی بختی بختی
بختی بختی بختی بختی
بختی بختی بختی بختی

از بختی بختی بختی
بختی بختی بختی بختی
بختی بختی بختی بختی
بختی بختی بختی بختی

جوخا شين چوق بيلر چوق كزن چوق يلور

سيار سن دار سيار مينداند سيار كر ديد سيار ميداند

بازار قش و سبب نودين صمنه آن شود بلي سيار بر جانرست يارول دوتم اسنكل از ان نودين است و گاهي
بازار قش و سبب نودين صمنه آن شود بلي سيار بر جانرست يارول دوتم اسنكل از ان نودين است و گاهي

كذماق اچن لهر قش قوزاغ اول اما دشو

دور مسن استاده حنيد اولانلر غالبان

بورده اترقا بلسون اينجا نشين كر كنه

چوخلي وار سيارهكت بولور اولور و مرفا

اوروسن سنيقيم دوت مبلشني سخت كير

دشوده درتوكتي بعه بلكان بادبا

اقلاد پيم يارنكجه من كرمه كرمه نصف

اولشم اوسپراشيكپر كشته ام پخاننا

اوزباننده پيش خو كوج نود ورسو كوزني

فالشم بن اولغده ماندا ماندا ميان

از نودين است و گاهي
بازار قش و سبب نودين صمنه آن شود بلي سيار بر جانرست يارول دوتم اسنكل از ان نودين است و گاهي

طالبان
ای آنکه جایشان در
بندیت بان

که افاده خطه
چو باغبان پاسبان
را با جلا
شماره
بازار قش و سبب نودين صمنه آن شود بلي سيار بر جانرست يارول دوتم اسنكل از ان نودين است و گاهي

بازار قش و سبب نودين صمنه آن شود بلي سيار بر جانرست يارول دوتم اسنكل از ان نودين است و گاهي

دَلِيلُ كُنْهٍ بِأَهْرَامِ دَلِيلِهِ بِلِوَرِ النَّهْرِ مَبْدُورِ

مردیوانه را هر روز عید بدیوانه بادیده بدشش میل بدده

خداوند را که در این دنیا
چندین ساله است و در این دنیا
چندین ساله است و در این دنیا
چندین ساله است و در این دنیا

در این دنیا
چندین ساله است
و در این دنیا
چندین ساله است
و در این دنیا
چندین ساله است
و در این دنیا
چندین ساله است

۹۵

فِي الْأَعْدَاءِ الْتَرْتِيبِ

بَنِي سَابَرٍ مَبْدُورٍ نَجْمٌ خَرَجَ مِنْ جَوْحِ سَوِيٍّ وَبُكَوْهُ هُوَ

بِإِنِّكَ أَوْجُ دُرَّتْ بِلِكْ وَسَّهْ جَهَارِ

بَيْتُ النَّهْرِ بِنَجْمٍ وَشَرْهَفَتْ بِلِذَانِ

سَكْرَتُ طَوْقُوزِ وَأَوْنِ هَشَتْ نَدْوَهُ بَرْمَنَارِ

إِكْرَافِي أَوْ تَوْزِ قِرْخٍ وَبَيْتُ سِيٍّ وَجَهْلُ بَدَانِ

أَلَى وَاللَّيْثِ بَيْتُ بِنَجْمٍ وَشَكَّتْ هَفْنَدَه

بِرَبِّ سَنَ بَكْبِكْ تَوَارِ أَوْحَى بِنُورِ نَجْوَانِ

سَكْنُ وَطَقْشَانِ يَوْزِ بَيْتِ نَوْدِ هَشَادَكُو

صَدُورِ مَنَارِ شَدْبُنِ الْفِاحِظُ جَلِيلَانِ

عَلَى غَاظِ الْكَلْبِ بِنَجْمٍ وَشَرْهَفَتْ بِلِذَانِ
بِنَجْمٍ وَشَرْهَفَتْ بِلِذَانِ
بِنَجْمٍ وَشَرْهَفَتْ بِلِذَانِ
بِنَجْمٍ وَشَرْهَفَتْ بِلِذَانِ

عَبَّی اَبَرُ عَجَبِکَ صَوَقَانِ بَکَر دَزْدَجَر

عجب را میکند عیب آن بیازا بخورد در دناک

دناک را عیب میکند عیب آن بیازا بخورد در دناک
عجب را میکند عیب آن بیازا بخورد در دناک
عجب را میکند عیب آن بیازا بخورد در دناک

۹۷

حَکْفَشْرُورَه بِر تَوْبِکِش پِش و خُود بَجُور

اَبَک نَان و دُو غَر مَاج اَوَّلَک تَر پِش

چُو خُتُو کِه صُو و باد مَر پَر اِشَا بَجُور

اَوَّلَک صُو اِشَا بَکِی اَوَّلَک مَر پِش

اَل صَال چَاوُت دَکُت مِیَن دَان وِیَا

فَا تَوَقُّو عُو رَد مَاسَتَا غَار کِه سَفِیْد شَد

کُز لُک دُو بَد حَقُّو رَ چَسَا رَفِش کُود

نَا کُوک مَرِضُو اَنَا مَاز اَوَّلَک مَلِیْشَد

بَن مَر سَنَی قُو رَا سَنَادِیْم کُود مَر مَحَا

کُو لَن دَخِر نَاک اَوَّلَک دَلَن چُو حَد مَلِشَد

افشاید و در دناک
دناک را عیب میکند
عیب آن بیازا بخورد
در دناک

در دناک را عیب میکند
عیب آن بیازا بخورد
در دناک

عجب را میکند عیب آن
بیازا بخورد در دناک

عجب را میکند عیب آن بیازا بخورد در دناک
عجب را میکند عیب آن بیازا بخورد در دناک
عجب را میکند عیب آن بیازا بخورد در دناک

قُرْتُ غَارِبُنْكَ كُونِيْكَ كَلْبِيْ اُولُوْر

کوک دققی که پیر شد سکر مفعول است میشود

حکایتی است که در این کتاب مذکور است و در این کتاب مذکور است و در این کتاب مذکور است

بوما نه بکهرن قوی فاز چاه حفر کن

فازما مکن صواب کسندی بد بدشد

فی الجیر الزمان

و ارمیت بولا غر از غدا اقبال بعد بنیاهنند چک با جمل

فاعلات فاعلات فاعلات فاعلات

موبن اینرا تزد و لاند شوسر بچ لانتقال

و اذ کو تکرر است است نمرد او ماهی است

بوزده اینجا دینشد کرد قبل است قال

بیلغ اولنر و اورد نفی است حد در وجود

باشطا اوندن کو لکه تک الا از و مثل ظلال

عج و ج کثیف است
المرام و زیاده می
عن جمع الا و نام و نیت
بطانی ا بکلام
ان ا بکلام
عج و ج کثیف است

ولا و عیاد و لا غار جاد و لا
دینا و قد بطن علی مایر
د ا غار جاد و لا غار جاد و لا
و ا غار جاد و لا غار جاد و لا
عقیده و ان کان له جز
بکلیف و ان کان له جز

الاشیا و ان کان له جز
الاشیا و ان کان له جز
الاشیا و ان کان له جز
الاشیا و ان کان له جز
الاشیا و ان کان له جز

گویند خان فبقوسیندن که حرر کة اوصورر

سک از خیال جانر کاهی پارس میکند کاهی میگز و

کل الکسیر ای که شایسته
در این کتب کما یقال هذا
لله او یلعی المواد و القوة
باعتبار اینها و غیره
الامادی و المادی
اما الکسیر ای که شایسته
در این کتب کما یقال هذا
لله او یلعی المواد و القوة
باعتبار اینها و غیره
الامادی و المادی

اول خاچان کردمش اول که هو من غایب

هامینه کو کردی وزنی کل را بر خویش دان

چند بار بولدن یخن بیرون شدند از چرا

بر یوفون بختک ملک مثل این نبود و لال

اوز کینه دینکه یعنی بکنه ذات او

حال پشانه را چایم با جاق کلا ساع لزینال

هوق اوزاق چوخو خلی ره دور خیلی نرسناک

او چاقه بکسریند اچاقول مکشا ثوبال

بلناقی او یخن اوزید علش عین فائش است

کسه چومک غوطه خود اندک فناد اندر ضلال

در این کتب کما یقال هذا
لله او یلعی المواد و القوة
باعتبار اینها و غیره
الامادی و المادی
اما الکسیر ای که شایسته
در این کتب کما یقال هذا
لله او یلعی المواد و القوة
باعتبار اینها و غیره
الامادی و المادی

الاجزاء او لغز فند
فا علم ان المعنی ای
تکلمت العبارة ان
بجمل تحقیق و کتب
شایسته ان کتب
انطق الوجود و
واجب الوجود و
واجب الوجود و
واجب الوجود و

داده
ظرف

واجب الوجود و
واجب الوجود و
واجب الوجود و
واجب الوجود و

فَاذْبُلْهُ اَوْ رْبَا شِنْ بَاخْتِهْ اَبْلَوْ بُو كِرِنَاتْ اَزْيَايِنْ اَوْ شِرْزْ

کچل اگر داند خود سرش را خوب می کند و دونه ها است و خنجر و من زما د می کند

بر زبند و باید از زبند
 و محبت و محبت و محبت
 اینها و اعم و اعم و اعم
 میاید و اعم و اعم و اعم
 علامت مضارع و اعم
 کجای او با بون و اعم
 الف

بالباقی و نورانی
سپا و مدار کوچه
کوبان و کوبش
واسم فاعلیه در آخر
الف باشد و مقام
مبالغه استمال شود و کو

فلان اناست یعنی پروردگار
و اسم مفعول از ماضی باشد
و می خشی است یا ماضی
لفظ شده با ماضی یا
مشاqqه و گفته شد فعل
مجهول از زمان

کَلَسُونِ اُولَسُونِ اَوْزِ يَارِزِ اَمِدْ شُودِ اَوْزِ بَرُو

افزقولا غین ایشید او نکوش خوشنید

داعِ دیندہ درمہ کوہ اود بِلغْد و رچن

سُرِّي قُوْنُوْلُوْا كُلُّهُ اَغْنَامًا اَوْ نٰبِلِيْنَ مِمَّجِيْدٍ

کَمَا يُبْنِي لِهَيْكَلِ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَدَمِشَاقَ قَدِشَ دَاوُدَ يَؤُولُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَنَ كَثِيرُهُنَّ يَمْجُنُ بَعْنُ نَمِيَا وَجِرَا

دامجی دامجی قطرہ قطرہ دامجلو دامجلو

اولئك داشغون كشته طغيان چايلو اي روخا

اولباغین چردی اوینا چارش بالا کشد

کتابخانه
دانشگاه
علامت
و کتابخانه
جیدین جهان
الکر دین
معدنی
دانشگاه
شماره
کتابخانه

بِرِّمِ كَلَنْ بَرِّ زَقَالِحَارِ اَوْزِرِدُوْمَارِ كُيَرِ اِجَارِ

ما را عروس از ما میگززد و پیش را میگیرد کونش را و میکند

در بیان چاوشته اند
و چای غلط مشهور است
از سکه در زبان رودی یافنی
شدند به آنکه تعبیر نشتال
قد مندیج الاخر انجی
حشت الکر که تعبیر منداول
از سکه چون سکه منداول
و آن سکه منداول

مجلس اول

تشیخ حال در شش
نفوس طیبی

الوان حميد

کتابخانه

عبدی
مازنیور
النفع

پیش ازین در بعضی نسخ

بنیاد و باغیچہ

اغذال و صيدن صغرى
اطبا و صيدن صغرى

بقول
کرمی احمد بن یحییٰ

...که در این موم...

Handwritten text in Urdu script, likely a signature or title, enclosed in a decorative border.

915

مَبْنَا قِنْدَن قُورْ تُولُوبْ اَز چَنَكْ مَن كَشْتَه خَلَاصْ

کودبوی کوتاه قامت کز یاق چشم سفید

في البحر المضر

بما نصنا اليك بركت اكويلن اذهي هم خوبا كذا اند شرح

مَفَاعِيلُ مَفَاعِيلُ مَفَاعِيلُ مَفَاعِيلُ

نحو ان بحر هرج هر چند تو باشو که جا می

بِسْمِ قَابَاغِهٖ كَلَسُونْ اکر تو پیش من آئیے

إِلَهُ كُنْ قُوْنِحْدَا از ترس تُلکِیْلِبِغِ رُوْبَاهِیْ

کویک اوغلی بدرسک پوخ کیمکه خور

کینوار و کواڈر سناؤ کدن تو سدا باهی

نصف از بایدهم که اندک از عظم درام اف و مسکه نیم از دودندخل را دودارندخل را دوا بدخل و قی که بعد از این سی مرغ یا بدبهار ده بطون و نصفین

ای مکتد کب مکتون خبری بوق بوزنی دیند سیرمه

خمس از جمل بریده جمل را خبری دماغ را از رخ بر

اینست در اصطلاح
«لغت اوزار از علم و دانش»
هزارست از علم و دانش
نشان

اچیلاندن غبط کردی پنچ چیل چو ایدک

بوز و لک خسته شد اصور و کور و اونیپا لا

بمانق بداله سون کرکے تو بختلاف خوبی

سواشور مینکند عوا باشی سلیکین نا

هله هینچو نمچین دو کوشیر لهرچه میچنکد

کری فالسون عقب کاندله قو خاچن وای

منچین ال کو قورسکن چو اکتش نمیدار

بنه دی ن نه انشیرن بمن بر کوچه منچو اهی

باشین از دیم سرشرا خور کرد مکد مین کونو

چتن مشکل خاشار مضطر شو وریلند زاهی

عالم
غالب شایسته
باز از فروش خوانند
«این بر است»



صُوفِي صُوفَانِ بِمِزْ كَرْمِه فَابُوشُنْ قُوبِمِزْ

صوفی پیاز میخورد اگر میزد بوستر نیکی دارد

خلاف از

خلاف از

خلاف از

۱۱۸

اَوْرَمَا	اَوْرَمَا	اَوْرَمَا	اَوْرَمَا
زردن	کوزیدن	شاشیدن	بوسیدن
اَوْرَمَا	اَوْرَمَا	اَوْرَمَا	اَوْرَمَا
نوشیدن	پوسیدن	خواستن	خم شدن
اَوْرَمَا	اَوْرَمَا	اَوْرَمَا	اَوْرَمَا
نشتن	نشتن	افشیدن	زانو زانو رفتن
اَوْرَمَا	اَوْرَمَا	اَوْرَمَا	اَوْرَمَا
دراز کردن	غلطیدن	مزدن	کرفتن شدن
اَوْرَمَا	اَوْرَمَا	اَوْرَمَا	اَوْرَمَا
شدن	پایین آمدن	پایین آوردن	وا کردن
اَوْرَمَا	اَوْرَمَا	اَوْرَمَا	اَوْرَمَا
خواندن	گریه کردن	پوشیدن	پوشا نیدن

کِتَن اِصْنَه بَرَدَه کَرَب سِکِی اِلَه هُو قُوْن کِز

کوشش در جایی کرم دیده کیمش بدستش کنده بخورد

۱۱۹

اَوْنَدِمَا	اَوْنَبِمَا	اِیْلَت	اَوْنِکَلِمَا
پدار کردن	پدار شدن	بهوش آمدن	بهوش آمدن
اَبْلَدِمَا	اَبَارِمَا	اَزِمَا	اَوْنِمَا
بهوش آوردن	برودن	خوردن	کم شدن
اَوْنِمَا	اَوْنِمَا	اَشِلِمَا	اَشِلِمَا
شنا کردن	دراز شدن	شیندن	شنو اندن
اِنَالِمَا	اِنَانِدِمَا	اَسْمَا	اَصِمَا
باور کردن	باور گردیدن	وزیدن	آویختن
اَصِمَا	اَوْنِمَا	اَوْنِمَا	اَلْدَانِمَا
کرم کردن	بلعیدن	وز دیدن	بازی زدن
اَوْنَبِمَا	اَفَارِمَا	اَرَلِشِمَا	اَوْنِمَا
جیا کردن	سفید شدن	پیش افتادن	لاف زدن

حرف اول

حرف دوم

حرف سوم



کتاب اصول بنافان صحرا صاف او با نور

کتاب طرف حب خواسته صبح راست سدار میشود

حرف اول

حرف دوم

اَوْنَمَا	اَوْنَمَا	اَوْنَمَا	اَوْنَمَا
کداحه کردن	جاری کردن	تمیز کردن	فراموش کردن
اَوْنَمَا	اَوْنَمَا	اَوْنَمَا	اَوْنَمَا
سگار کردن	سوار کردن	کار کردن	تر کردن
اَوْنَمَا	اَوْنَمَا	اَوْنَمَا	اَوْنَمَا
تر شدن	بازی کردن	یا دوا دادن	مضیدن
اَوْنَمَا	اَوْنَمَا	اَوْنَمَا	اَوْنَمَا
کردن	بختن	رنجاییدن	کاشتن
اَوْنَمَا	اَوْنَمَا	اَوْنَمَا	اَوْنَمَا
امر بکاشتن	جسجو کردن	فاخر پوشیدن	اشتی کردن
اَوْنَمَا	اَوْنَمَا	اَوْنَمَا	اَوْنَمَا
فریاد کردن	دفن کردن	شبیه کردن	سندیدن

عاج اولوب پین فاکوک اولماز

کرسته شده خورنده ناهوش نمی شود

بازگشت

۱۲۱

بنزما	بانما	بازما	باجما
شپه شدن	فرورفتن	چلانیدن	پروریدن
باسما	بازما	بولما	اکما
کار دست آمدن	فرود بردن	بهم زدن	کردن
بومما	بوزما	باغشما	بویوما
فتمت کردن	رأ کردن	نخشدن	فرمودن
باشما	بازما	بالمما	بلمما
ابتدا کردن	فتمت دادن	فتمت کردن	تغییر کردن
بوجا	بوجاق	بیشما	بوشما
قرض کردن	تاک کردن	نختن	جفت کردن
پولما	چلما	چکمتما	چامما
فوت کردن	پاشیدن	دل بهم خوردن	ریختن

بازگشت



اَنْ اُوْدِدَه جَمْرُ فَوْكِ لَيْشَمَزَقَانِي فَاَنْلَن فَوْا نَزَلْنَه

گوشت در آتش جمر در آب نمی پزد خورزا با خون نمی شویند

حزب پنجم

حزب دهم

۱۲۲

چَالِشَمَا	چَالِشَمَا	چَالِشَمَا	چَالِشَمَا
سعی کردن	خواندن	زردن	فریاد کردن
چَمَكَا	چَمَكَا	چَمَكَا	چَمَكَا
کشیدن	بایستن	غوطه خوردن	بهم زدن
چَوَمَا	چَوَمَا	چَوَمَا	چَوَمَا
برگردانیدن	کوبیدن	کف کردن	کف کردن
دَانِشَمَا	دَانِشَمَا	دَانِشَمَا	دَانِشَمَا
کف کردن	چشیدن	طپانیدن	سوراخ کردن
دَلَاشَا	دَلَاشَا	دَلَاشَا	دَلَاشَا
سوراخ کردن	پراکنده شدن	جمع کردن	لرزیدن
دِرَمَا	دِرَمَا	دِرَمَا	دِرَمَا
ایستادن	درنگ کردن	اتقادن	بندادن



مفتیان

انفالاد سوزکنه فاخان ککری قاملاز

پدرارزا بحرف شان کسی نگاه کند عفت نمی ماند

۱۲۳

فَشْمَرْمَا	هَمَاوَلْمَا	مَلَمَلْمَا	هَوَحْمَا
ساکه کردن	متوجه شدن	متوجه گردیدن	نفس دادن
هَوَلْمَا	هَامَلْمَا	هَامَلْمَا	وَرْمَا
رام شدن	صد کردن	امر بصد کردن	زدن
وَرْمَا	وَرْمَا	وَرْمَا	وَرْمَا
امر بزدن	دادن	امر بدادن	بستن
وَرْمَا	وَرْمَا	وَرْمَا	وَرْمَا
ترش شدن	ترش کردن	مثل طفل گریه کردن	صدای گریه کردن
وَرْمَا	وَرْمَا	وَرْمَا	وَرْمَا
مستدی	ایضا	ناله کردن	دادن
وَرْمَا	وَرْمَا	وَرْمَا	وَرْمَا
رمدن	پشت افتادن	عفت کردن	چینه کشیدن

فَشْمَرْمَا

هَمَاوَلْمَا

مَلَمَلْمَا



اقل صاف صورۃ ال اوخر بحلمہ الذہ مانع

اول بفردش بعد کبر بارزان پرت شو در وقت گرفتن نگاه کن

شباع
بجای شباع
حرف اللام

حرف الای

۱۲۴

حزینرما	طباہنا	طوعنا	طوعنا
باعث شدن	استادن	زاییدن	امریا شدن
طولدمرما	طاغنا	طاشنا	طوعنا
پر کردن	پراکنده کردن	انداختن	ترید کردن
طاولان	طاولرما	نازما	نارما
شانہ کردن	امریشانہ کردن	نوشتن	شکافتن
بماق	مانما	بومنا	پوکرما
خوردن	خوابیدن	تراشیدن	دویدن
مانما	یابشد	نارما	نابندما
کردن	چسباندن	شکافتن	سوزاندن
ماخاف	بیدرما	نارما	بومنا
سوزاندن	خوراندن	زخم کردن	شستن



کتاب

کتابخانه

زنجیم سقز نوار چپند فایشدو افوه

یک جاسده قندران داری بجای بحسان بهشت

۱۲۵

کدما	ککنا	ککنا	ککنا
رشن	آمدن	خندیدن	کردیدن
ککنا	ککنا	ککنا	ککنا
تنطردن	پنهان کردن	پنهان شدن	عقب ماندن
ککنا	ککنا	ککنا	ککنا
خمیازه کردن	دیدن	ارزوی شهوت خود را بیکی با آمدن	درم کردن
لکنا	لاخلما	لکنا	لکنا
نقش پزدن	شل شدن	موج کردن	موج کردن
میرلکنا	میرلکنا	مرکنا	مازنا
صدای وقت خوردن	وازشتن باو	چرت زدن	تند نگاه کردن
میناق	مندرما	ملکنا	نکنا
سوار شدن	سوار کردن	صدا کردن باو و کوفتند	چه کردن

مکنا

مکنا

مکنا

مکنا



جراغ اوزدینک ایشق صالیر قان بجن دکل فکرت

جراغ به تہ خود روشنی نمی اندازد برای یکم نیست برای قدم است

جراغ اوزدینک
جراغ اوزدینک

۱۲۹

نہنما	نیلدیرما	نارلدنما	نازلنما
چہ کردن	چہ کردن	نفره زدن	وارد شدن باد
نستینما	سولرما	سولرما	سولرما
نکستن	کفتن	خراب کردن	نخس دادن
سافچکن	سوندیرما	سیرماق	سومرما
کریدن	خاموش کردن	جار و کردن	یکیدن
سرماق	سواشما	سومما	سرمما
ای کردن	بک کردن	عاشق شدن	مالیدن
سپما	سرمما	سرمما	سرمما
پاشیدن	صاف کردن	کشیدن	لغزیدن
سشدیرما	سومما	سوندیرما	عاصیرما
نفرانیدن	شاد شدن	شاد کردن	عطسه کردن

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 اَللّٰهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ عَلَى سَائِرِ الْمُرْسَلِينَ
 اول را جمع کردن آسان نگاه داشتن بسیار مشکل

۱۲۷

عازِمًا	عازِمًا	عازِمًا	عازِمًا
از چکر بکشد	تمیز کردن	کرسنه شدن	رسیدن خمیر
فَنَحْرًا	فَنَحْرًا	فَنَحْرًا	فَنَحْرًا
فن کردن دماغ	فن کردن پیک	چرخ خوردن	ریدن
صَوْحًا	صَوْحًا	صَوْحًا	صَوْحًا
طپاندن	فشردن	زرد شدن	سرد کردن
صَاخِلًا	صَوْمًا	صَوْمًا	صَاخِلًا
نگاه داشتن	لخت کردن	تشنه شدن	فروختن
صَرْمًا	صَامِتًا	صَوْحًا	صَوْحًا
پسچیدن	دو شدن	نعل گرفتن	بو کردن
قَوْمًا	قَلَمًا	قَاچِمًا	قَبْرًا
نهادن	کد کردن	دویدن	سرخ شدن

مفردات

مفردات

مفردات



تَوْخَلِقُ بَكْرَ سُنُنْ كَوْنُكُنْ قَا زَار

میکند

ر به اس

صا حبش را

سری

کتاب الفبا

فَا زَارَ مَا	فَا لَیْمَ مَا	فَوْرَ مَا	فَوْرَ مَا
سیاه شدن	پاشدن	رسیدن	کندن
فَا لَدَرِ مَا	فَوْرَ مَا	فَوْرَ مَا	فَا بِلَ مَا
برداشتن	خلاص شدن	خلاص کردن	جایجا کردن
فَا شَمَ مَا	قَرِ مَا	قَبْرِ مَا	قَبْرِ مَا
خواریدن	بهم زدن	برگرداندن	جوشاندن
قَشَرِ مَا	قَرِ مَا	فَا رِ مَا	فَا بِلَ مَا
فریاد کردن	کرم کردن	وجب کردن	کشی گرفتن
قَرِ مَا	قَرِ مَا	قَرِ مَا	قَرِ مَا
کینختن	کینختن	دوختن	رختن
فَا لَ مَا	فَا لَ مَا	فَا بِلَ مَا	فَا بِلَ مَا
غارت شدن	غارت کردن	تسلیم کردن	جنبیدن

کتاب الفبا

قبر غارینده ذاتی سنی اوسکر در سر

دختر زمانی که میرشد خالویش را مالایش می افتد

۲۳۹

نابنا	نابنا	نابنا	نابنا
پیدا کردن	پیداشدن	شناختن	شناساندن

نولان	نولان	نولان	نولان
انداختن	انداخته شدن	طپاندن	شل رسیدن

نبلنا	نبلنا	نبلنا	نبلنا
طپاندن خود	برافراشتن	برافراشتن	برافراشتن

نبلنا	نبلنا	نبلنا	نبلنا
نبلنا	نبلنا	نبلنا	نبلنا

نبلنا	نبلنا	نبلنا	نبلنا
نبلنا	نبلنا	نبلنا	نبلنا

نبلنا	نبلنا	نبلنا	نبلنا
نبلنا	نبلنا	نبلنا	نبلنا

بسیار متاعی است که در این دنیا است و اینها را باید که در دنیا بکار برد و در آخرت بکار نبرد
 امیدوارم که اینها را در دنیا بکار برد و در آخرت بکار نبرد

منا

منا

منا

دُرِّ لُحْدِ

الْخَلْفَةِ طَهْرُ

دُرِّ لُحْدِ الطَّبَاعَةِ وَشِئَانِ

الْمَاءِ صِرَافًا

حَدَّثَ

نَافِثُ





سازمان اسناد و کتابخانه ملی
جمهوری اسلامی ایران